

ΔΙΗΜΕΡΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1999 ΕΤΟΣ 496 ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 899 - ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82) ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΠΤΟΣ 32 (Γ' ὄροφος)

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος μέ τή νέαν τῆς σύνθεσιν: Ἐξ ἀριστερῶν εἰς τήν πρώτην σειράν ὁ Χίου κ. Στέφανος, ὁ Θεσσαλονίκης κ. Μάξιμος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος, ὁ Ἀχαΐας κ. Καλλίνικος καί ὁ Ἀμερικῆς κ. Παῦλος. Εἰς τήν δευτέραν σειράν ὁ Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος, ὁ Ἀττικῆς κ. Χρυσόστομος, ὁ Πειραιῶς κ. Γερόντιος, ὁ Βρεσθῆνης κ. Θεοδόσιος καί ὁ Μαραθῶνος κ. Φώτιος. (Ὁ Εὐρίπου κ. Ἰουστίνος ἀπουσίαζε λόγω ἀσθενείας).

Η Ι. ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΞΕΛΕΞΕ ΠΕΝΤΕ ΝΕΟΥΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 16

ΠΡΟΣ:

Τόν ιερόν κλήρον, τούς όσιωτάτους Μοναχούς
καί τόν εύσεβή λαόν τής καθ' ήμās 'Εκκλησίας.
Τέκνα έν Κυρίώ άγαπητά.

Χάρις ύμίν καί έλεος είη παρά Θεού παρ'
ήμών δέ εύχή καί εύλογία.

Ή Ίερά Σύνοδος κατά έκτακτον συνεδρίασιν
αύτής τής 1ην Αύγούστου 1999, παρουσία όλων
τών μελών της, πλήν του Σεβασμιωτάτου Εύρί-
που καί Εύβοίας κ. Ίουστίνου, δηλώσαντος
έκτακτον ανάγκην του, προέβη είς παμψηφεί
έκλογήν πέντε νέων 'Επισκόπων διά καταρτι-
σμού του τριπροσώπου, ήτοι των Θεοφιλεστάτων
Πειραιώς καί Σαλαμίνας κ. Γεροντίου, 'Αττικής
καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου, Χριστιανουπό-
λεως κ. Γρηγορίου, Μαραθώνος κ. Φωτίου,
καί Βρεσθένης κ. Θεοδοσίου, άνδρών αυ-
στηρών περί τήν 'Ορθόδοξον πίστιν, άκραιφνούς
έκκλησιαστικού φρονήματος, άνεπιλήπτου
ήθους καί εύσεβείας.

Αί χειροτονίαί των ως άνω Θεοφιλεστάτων
'Επισκόπων έγινοντο κατά τάς έπομένας ήμέ-
ρας υπό του Μακαριωτάτου 'Αρχιεπισκόπου
'Αθηνών κ.κ. Χρυσοστόμου καί των λοιπών
μελών τής Ίεράς Συνόδου, ήτοι του Θεοφιλεστά-
του Πειραιώς κ. Γεροντίου τήν 2αν Αύγούστου,
του Θεοφιλεστάτου 'Αττικής καί Βοιωτίας κ.
Χρυσοστόμου τήν 3ην Αύγούστου, του Θεοφι-
λεστάτου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου τήν
4ην Αύγούστου, του Θεοφιλεστάτου Μαρα-
θώνος κ. Φωτίου, τήν 5ην Αύγούστου καί του
Θεοφιλεστάτου Βρεσθένης κ. Θεοδοσίου τήν
6ην Αύγούστου.

'Αναφορικώς μέ τήν ως άνω έκλογήν των νέων
'Επισκόπων ή Ίερά Σύνοδος έπιθυμεί νά πληρο-
φορήση πάντα τά μέλη τής 'Εκκλησίας μας τά
άκόλουθα:

1. Ή έκλογή νέων 'Επισκόπων είχε καταστεί
άναγκαία ήδη από του έτους 1995, ότε έξεδηλώ-
θη τό άφρον πραξικόπημα των άποσχισθέντων
μοιραίων εκείνων 'Επισκόπων, έκ των όποίων οί
Σεβ. Χίου κ. Στέφανος καί Εύβοίας κ. Ίουστίνος
έπαινετώς επανήλθον είς τήν 'Εκκλησίαν μας, οί

δέ λοιποί, οί τότε, 'Αμερικής Παΐσιος Λουλουρ-
γάς, Αύλωνος Βικέντιος Μαλαματένιος, Θαυμα-
κού Καλλίνικος Χανιώτης καί Θεσσαλονίκης
Ευθύμιος 'Ορφανός, οί όποιοι καθρέθησαν καί
επανήλθον είς τήν τάξιν των Μοναχών, όχι μό-
νον ένέμειναν είς τό Σχίσμα των, άλλ' έπροχώ-
ρησαν έτι περισσότερο «χειροτονήσαντες»
άνιέρως καθρημένα άτομα, ως επί τό πλείστον
πρώην κληρικούς τής 'Εκκλησίας μας καί προχω-
ρουν είσέτι είς τό έσχατον σημείον τής άσεβείας
των, προβάντες είς τήν δήθεν έκλογήν ως 'Επι-
σκόπου, του έκ ματαιοδοξίας καί μανίας προς
έπισκοποίησιν ταράξαντος έσχάτως τήν 'Εκκλη-
σίαν μας, καθρημένου πρώην 'Αρχιμανδρίτου
καί νυν μοναχού Νήφωνος 'Αναστασοπούλου.

Ούτω, ή Ίερά Σύνοδος τής 'Εκκλησίας, ή
όποία πρό του σχίσματος του 1995 περιελάμβα-
νε δέκα έπτά μέλη, σήμερα λόγω τής άποσχίσε-
ως τινών άλλά καί του θανάτου άλλων, όπως
των άειμνήστων Πειραιώς Γεροντίου Α', 'Αστο-
ρίας Πέτρου, 'Αττικής 'Αντωνίου, Πενταπόλεως
Καλλιοπίου καί μόλις πρό ήμερών Οινόης Ματ-
θαίου, περιλαμβάνει μόλις έξ συνοδικά Μέλη,
τρία των όποίων έχουν υπερβεί τό όγδοηκοστόν
έτος, τά δέ λοιπά έχουν έπισφαλή υγείαν.

Καθολικόν αίτημα, ως έκ τούτου, κλήρου καί
λαού υπήρξεν ή έκλογή καί χειροτονία νέων
'Επισκόπων, όχι μόνον διά τήν συνέχισιν τής
'Αποστολικής Διαδοχής είς τήν 'Εκκλησίαν μας,
άλλά καί τήν ένδυνάμωσιν τής Ίεράς Συνόδου
διά τής συμμετοχής πλέον είς αύτήν πέντε νέων
μελών, οί όποιοι ως νεώτεροι έχουν όλας τάς δυ-
νάμεις καί δυνατότητας νά προσφέρουν μεγά-
λας ύπηρεσίας είς αύτήν καί τήν 'Εκκλησίαν μας
γενικώτερον, διότι πάντες θά έπιφορτισθουν μέ
τό καθήκον νά περιοδεύουν όλην τήν χώραν καί
νά φροντίσουν διά τήν πλήρωσιν των κενών έφη-
μεριακών θέσεων διά καταλλήλων καί άξίων
κληρικών.

2. Οί Θεοφιλέστατοι απολαμβάνουν τής κα-
θολικής αγάπης, εκτίμησης καί του σεβασμού
κλήρου καί λαού τής 'Εκκλησίας μας, όπως καί
οί άλλοι κληρικοί μας. Ή έκλογή κληρικού ως

Ἐπισκόπου δέν εἶναι δικαίωμα οὔτε κληρικοῦ τινός, οὔτε πολύ περισσότερο λαϊκοῦ. Εἶναι ἀποκλειστικόν δικαίωμα τῶν Ἐπισκόπων, πού συγκροτοῦν τόν θεσμόν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τήν ἀνωτάτην διοικητικήν ἀρχήν τῆς Ἐκκλησίας μας. Τό ὑποστηριζόμενον ὑφ' ὠρισμένων κύκλων τῶν Νεοημερολογιτῶν σύνθημα «ψήφω κλήρου καί λαοῦ» ἀποδοκιμάζεται ἀπό τήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν μας ὡς ζημιόγονον καί ἀνατρέπον τās ἐκκλησιολογικάς τῆς βάσεις καί δομάς.

3. Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἔκρινε σκόπιμον εἰς πρώτην φάσιν νά πληρώσῃ ὠρισμένας ἀναγκαίας τινάς κενάς ἐπισκοπικάς ἔδρας, καί ἰδίως νά βοηθήσῃ τούς ἡλικιωμένους Ἀρχιερεῖς εἰς τά καθήκοντά των. Ἐπιφυλάσσεται δέ προσεχῶς καί διά τήν πλήρωσιν τῶν λοιπῶν κενῶν.

4. Ἐπίσης ἡ Ἱερά Σύνοδος προετίμησεν νά προβῇ εἰς τήν ἐκλογήν Ἐπισκόπων καί ὄχι Μητροπολιτῶν, θέτουσα οὕτω εἰς ἐφαρμογήν τό ἀρχαιότατον σύστημα τῆς Ἐκκλησίας μας, κατὰ τό ὁποῖον οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς διεκρίνοντο εἰς Ἐπισκόπους καί Μητροπολίτας. Ἐπίσης ἀπέφυγε νά ὀνομάσῃ τούς τρεῖς τιτουλαρίους Ἐπισκόπους, ὡς βοηθούς, κατὰ τό παράδειγμα τοῦ ἀει-

μνήστου Πρωθιεράρχου μας πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου Α', ὁ ὁποῖος ἐχειροτόνησεν τούς πρώτους τιτουλαρίους Ἐπισκόπους, ἥτοι τούς τότε Κυκλάδων Γερμανόν, Χριστιανουπόλεως Χριστοφόρον, Διαυλείας, Πολύκαρπον καί Βρεσθένης Ματθαῖον.

5. Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἐκφράζουσα τήν χαράν αὐτῆς διά τήν ὁμόφωνον ἐκλογήν καί χειροτονίαν τῶν ἀνωτέρω πέντε Ὁρθοδόξων Ἱεραρχῶν, δέεται εἰς τόν Κύριον νά ἱκανώσῃ αὐτούς ὥστε νά ἀναδειχθῶν ἄξιοι Ποιμένες καί πρόμαχοι τῆς Ὁρθοδοξίας. Παρακαλεῖ δέ ἵνα τοῦτ' αὐτό καί ὑμεῖς ποιοῦντες προσεύχεσθε ὑπέρ ἐκείνων ὡς καθήκον τοῦ λαοῦ πρὸς ποιμένας κατὰ τόν Παῦλον: «Παρακαλῶ ὑμᾶς ἀδελφοί διά τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί διά τῆς ἀγάπης τοῦ Πνεύματος συναγωνίσασθαι μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπέρ ἐμοῦ πρὸς τόν Θεόν» (Ρωμ. ΙΕ'-30).

Μετά διαπύρων καί αὐθις εὐχῶν

Ἡ Ἱερά Σύνοδος

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β' Πρόεδρος

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ

1. Ἡ Χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Πειραιῶς & Σαλαμῖνος κ. Γεροντίου

Τό ἑσπέρας τῆς 1ης Αὐγούστου (ἥτοι εὐθύς μετά τήν ἐκλογήν) ὁ ἐψηφισμένος Ἐπίσκοπος κ. Γερόντιος ἐδέχθη τό Μέγα Μήνυμα. Ἡ τελετή ἔγινε εἰς τόν καθεδρικόν Ἱ. Ναόν Κοιμήσεως Θεοτόκου Πειραιῶς.

Τήν ἐπομένην, ἥτοι τήν Κυριακήν 2αν Αὐγούστου ἔγινε ἡ χειροτονία του εἰς Ἐπίσκοπον Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος εἰς τόν ἴδιον ναόν.

Ὁ Μακαριώτατος προσφωνῶν τόν ὑποψήφιον εἶπε περίπου τά ἑξῆς:

«Ἐψηφισμένε Ἐπίσκοπε κ. Γερόντιε,

Εἰς τόν ἱερόν τοῦτον χώρον ἐπαναλαμβάνεται τήν παροῦσαν στιγμήν τό μυστήριον τῆς Πεντηκοστῆς.

Εὐρισκόμεθα εἰς τό Ὑπερῶον καί δεχόμεθα

τήν χάριν τοῦ Παρακλήτου, ὁ ὁποῖος μετ' ὀλίγων ἐπιφοιτῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου θά σέ ἀναδείξῃ ἕνα νέον διάδοχον τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων ἐμπλουτίζων σέ μέ τήν χάριν ἐκείνων διά νά συνεχίσῃς τό ἔργον των εἰς τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Μέγα τό ἀξίωμα ἀλλά καί μεγάλη ἡ εὐθύνη σου!

Ἀναλαμβάνεις ἀπό τῆς στιγμῆς ταύτης τήν εὐθύνην τοῦ ἐμπιστευομένου σοι ποιμνίου, διά τās ψυχάς τοῦ ὁποῖου θά σοῦ ζητηθῇ λόγος ἀπό τόν Θεόν, ἄν δηλαδή ἡ φροντίδα σου περιστράφη μετά σπουδῆς εἰς τήν μέριμνάν σου διά τήν σωτηρίαν των ὥστε νά γίνῃς «τοῖς πᾶσι τά πάντα ἵνα τινάς σώσης» κατὰ τόν Παῦλον, ἡ ἐπεδίωξες ἐγκοσμίους τιμάς καί ἀγαθά.

Ἡ μαρτυρική Ἐκκλησία μας σέ ὑψώνει εἰς τό μέγα Ἀρχιερατικόν ἀξίωμα, πρέπει ὅμως νά γνωρίζεις ὅτι τό ἀξίωμα τοῦ παλααιοημερολογίτου Ἐπισκόπου δέν ἔχει σχέσιν μέ τοῦ νεοημερο-

λογίτου, διότι ἐδῶ προέχει ἡ ἰδεολογία τοῦ ἀγῶνος μας καί ὀφείλεις εἰς ὅλους τοὺς κινδύνους νά εἶσαι τύπος καί ὑπογραμμὸς καλοῦ ποιμένος προπορευόμενος τοῦ ποιμνίου σου.

Σήμερον ἡ Ἱερά Μητρόπολις Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος ἀπολαμβάνει καὶ πάλιν τὴν μνημόνευσιν τοῦ πρώτου Μητροπολίτου τῆς Γεροντίου τοῦ Α', εὐφραίνεται δέ ἀσφαλῶς τὸ πνεῦμα αὐτοῦ σήμερον καὶ σὺ τὸ πνευματικόν του τέκνον, ὀφείλεις παρεκτός τῆς εἰς τὸν Θεόν εὐχαριστίας καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν προσδοκιῶν τοῦ γέροντός σου, ὅπως οἱ κόποι του διὰ τὴν ἀνάδειξιν σου παιδιόθεν νά ἱκανοποιηθοῦν πλήρως.

Σοῦ εὐχόμεθα ἐν κατακλείδι καλὴν σταδιοδρομίαν, ὥστε νά φανῇς ἀντάξιος τῶν προσδοκιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ νά ἀποδείξῃς διὰ τῶν ἔργων σου ὅτι καλῶς σέ ἐξέλεξε καὶ σέ προήγαγε.

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης νά σέ ἐπισκιάζῃ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, συμπαραισταμένη εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀποστολῆς σου.»

Εἰς τὴν ἀντιφώνησίν του ὁ Ἐψηφισμένος Ἐπίσκοπος κ. Γερόντιος εἶπεν:

«“Ἰδοὺ ὁ δοῦλος Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμα Σου”...

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κύριε κύριε Χρυσόστομε, Προκαθήμενε τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται, μέλη τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας,

Ἀγαπητοὶ Συμπρεσβύτεροι,

Λαέ τοῦ Θεοῦ περιούσιε,

Ὅταν ὁ Κύριός μας, ἐκάλεσε τοὺς ταπεινοὺς ἅλιεῖς διὰ νά τοὺς μετατρέψῃ εἰς Ἀποστόλους τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Σωτηρίας, ἐκεῖνοι χωρὶς νά γνωρίζουν ποία θά ἦτο ἡ ἀποστολή των, Τὸν ἠκολούθησαν πειθόμενοι εἰς τὰς ἐντολάς τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. Τὸ ἀνεκδιήγητον μυστήριον τῆς Θείας Προνοίας, εἶναι αὐτό πού εἰς κάθε στιγμή τῆς ζωῆς μας, ἀποδεικνύει πῶς ὁ Κύριος εὕρισκε-

ται πάντοτε ἀνάμεσα μας καὶ μᾶς εὐλογεῖ. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καλοῦσα πάντας εἰς ἐνότητα, ἔρχεται νά σφραγίσῃ τὴν ἀδιάρρηκτον σχέσιν τῆς ἀνθρωπότητος μέ τὸν Δημιουργόν καὶ Θεόν ἡμῶν, τὸν Μέγαν Ἀρχιποιμένα. Ἀπεδέχθην αὐτὴν τὴν κλῆσιν τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας, ὑπολογίζοντας ὅχι εἰς τὰς ἰδικὰς μου δυνάμεις καὶ εἰς τὰς ἰδικὰς μου χεῖρας. Στρέφω τὰ μάτια μου εἰς Ἐκεῖνον, «τὸν ποιμένα τὸν καλόν», ζητῶν ἐξ αὐτοῦ νά εὐλογῇ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν μου, ἐπικαλούμενος τὴν βοήθεια Αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος «ὄλον συγκροτεῖ τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας».

Ἀποδέχομαι Μακαριώτατε καὶ Σεβασμιώτατοι τὴν κλῆσιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐκφράζων

τὴν εὐγνωμοσύνην μου εἰς τὰ πρόσωπά σας, διὰ τὴν δυνατότητα τὴν ὁποίαν μοῦ ἐδώσατε, νά ποιμάνω καὶ νά διακονήσω τὸν λαόν τοῦ Θεοῦ. Λαμβάνω εἰς τὸ σημεῖον αὐτὴν τὴν εὐκαιρίαν, νά ἐξάρω τὴν προσωπικότητά σας Μακαριώτατε Προκαθήμενε ἡμῶν κ.κ. Χρυσόστομε ὁ ὁποῖος ζεῖτε καὶ ἀναπνέετε μόνον διὰ τὸ καλόν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ.

Γνωρίζω καλὰ ὅτι ὡς ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας, δέν θά εἶμαι τίποτε ἄλλο παρά “διάκονος ψυχῶν”. Χωρὶς νά ξεχνῶ τὰς διοικητικὰς εὐθύνες τὰς ὁποίας συνεπάγεται αὐτὴ ἡ προαγωγή μου, τονίζω κατ’ αὐτὴν τὴν φρικτὴν στιγμήν ὅτι θά ἀκολουθήσω

πιστὰ τὰς ἐντολάς τοῦ Μεγάλου Ἀρχιερέως, ἀγωνιζόμενος διὰ τὰ πλανηθέντα πρόβατα πού δυστυχῶς ἔχουν πέσει θύματα προβατοσχημῶν λύκων, οἱ ὁποῖοι ἐνεργοῦν ὡς ὄργανα τοῦ μισοκάλου.

Ὅμως, ἡ πορεία τοῦ Ἐπισκόπου ὡς πατρός, εἶναι πορεία σταυρική. Ὁ Ἐπίσκοπος ὀφείλει “νά δώσῃ τὴν ψυχὴν του ὑπὲρ τοῦ λαοῦ του”. Νά πάθῃ μέ τὸ ποιμνιόν του καὶ νά τὸ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν Ἀνάστασιν. Ἡ ἀποστολή πού ἀναλαμβάνει ὁ ἐκάστοτε Ἱεράρχης τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, εἶναι ἀποστολή διασώσεως. Ὁ ἴδιος ὀφείλει νά στέκεται ἄγρυπνος ἐξωθεν τῆς μάνδρας, διὰ νά ἀποτρέψῃ τὴν ὁποιαδήπο-

τε ἐπιβουλή καί εἰσβολή ξένων πρὸς τὸ ποίμνιον καταστάσεων. Νά προτάξῃ πρῶτος τὸ στήθος του διὰ νὰ προστατεύσῃ τὰ τέκνα του ἀπὸ τὰ βέλη τοῦ Διαβόλου.

Δέν ξεχνῶ ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι ὁ φορεὺς τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς. Εἶναι διάδοχος τῶν Ἀποστόλων καί ὡς εἰς ἐξ αὐτῶν ὀφείλει νὰ ζῇ ὅπως ἐκεῖνοι. Νά δίδῃ τὸ παράδειγμα εἰς τὸν λαόν του. Ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι εἰρηνοποιός, εἶναι αὐτός πού ἐγγυᾶται διὰ τὴν ἐνότητα καί πάνω ἀπ' ὅλα δέν ξεχωρίζει κανένα ἀπὸ τὰ παιδιά του!

Βεβαίως καί ἐγὼ ὡς πνευματικός πατήρ σήμερα δέν μπορῶ νὰ ξεχάσω ὅτι ὑπῆρξα τέκνον. Τέκνον πνευματικόν καί βεβαίως τέκνον γονέων κατὰ σάρκα! Θά ἤθελα νὰ μνημονεύσω τὸν μακαριστὸν Γέροντά μου Μητροπολίτην Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κυρὸν Γερόντιον. Τὸν ἄνθρωπον πού μέ ἐπότισε τὰ νάματα τῆς Ὁρθοδοξίας καί μοῦ ἔμαθε πὼς διὰ τὸν ποιμένα ὑπάρχει εἰς καί μόνον σκοπός: Τὸ ποίμνιόν του. Πραγματικά θά ἤθελον πάρα πολὺ νὰ ἦτο ἀνάμεσά μας εἰς αὐτὴν τὴν ὑπερτάτην δι' ἐμέ στιγμὴν. Εἶμαι βέβαιος ὅμως πὼς τὸ πνεῦμα του εὐφραίνεται τώρα, μαζί μας σήμερα ἐδῶ. Θεωρῶν ὅτι τὸ καλύτερον μνημόσυνον πού θά ἤμποροῦσα νὰ κάνω εἰς αὐτόν εἶναι ἡ τήρησις τῶν διδασκῶν του, θά ἤθελα νὰ τοῦ ὑποσχεθῶ κατ' αὐτὴν τὴν φρικτὴν στιγμὴν πὼς ἡ συνέχισις τοῦ ἔργου του καί ἡ ὑλοποίησις τῶν ὁραματισμῶν του θά εἶναι ὁ πρωταρχικὸς σκοπός μου, διότι πάνω ἀπ' ὅλα δέν ἤμπορῶ νὰ ξεχάσω πὼς ὁ πνευματικός μου πατήρ μέ ἔκανε νὰ νιώσω γνήσιον πνευματικόν αὐτοῦ τέκνον.

Οἱ κατὰ σάρκα γονεῖς μου, αὐτοὶ οἱ δύο εὐλαβεῖς ἄνθρωποι, μοῦ συμπαρεστάθησαν καί μέ ἐβοήθησαν νὰ ἄρω τὸ βαρὺ φορτίον τοῦ κληρικοῦ. Μόνον λόγια ἀγάπης καί εὐχαριστίας ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδίας μου θά ἤμποροῦσα νὰ ἀνταποδώσω εἰς τὸν πατέρα μου Δημήτριον καί τὴν μητέρα μου Δήμητραν δι' ὅλας ἐκεῖνας τὰς στιγμὰς πού ἐστάθησαν δίπλα μου, μαζί μέ τοὺς ἀδελφούς οἱ ὅποιοι ἐστάθησαν πάντοτε πλησίον μου.

Ὅμως ἡ ἰδική μου οἰκογένεια σήμερα, εἶναι ὁ λαός τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἱερός Κλήρος καί τὸ ποίμνιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς καί Σαλαμίνας. Αὐτοὶ οἱ ἀγνοὶ καί ἀγαθοὶ ἄνθρωποι μέ βαθεῖαν προσήλωσιν εἰς τὴν παράδοσιν καί εἰς τὰς προσταγὰς τῆς πίστεως. Ἄνθρωποι τῶν ὁποίων ἡ

ἀγάπη καί ἡ ζεστασιά, προκαλοῦν τὸν ποιμενάρχην των νὰ δώσῃ διὰ τὴν σωτηρίαν των τὴν ἰδίαν του ψυχὴν, ὅπως ἀκριβῶς ἀπλόχερα τὴν προσέφε-
ρεν εἰς αὐτούς ὁ μακαριστὸς Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κυρὸς Γερόντιος.

Ἰστάμενος ἔμπροσθεν τοῦ Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου τοῦ πανσέπτου Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Θεομήτορος, ἀναρωτιέμαι «Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;» Ἡ ἀπάντησις ὅμως ἔρχεται εὐθὺς ἀμέσως...

Ἀνταποδίδω τῷ Κυρίῳ μου δόξαν καί τιμὴν. Ψυχὴν καί σῶμα διὰ τὸ καλὸν τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ ποιμνίου. Ἀμήν».

2. Ἡ χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου

Ἡ τελετὴ τοῦ μεγάλου μηνύματος ἔγινε εἰς τὸν Ἱ.Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πειραιῶς, εὐθὺς μετὰ τὴν χειροτονίαν τοῦ Θεοφιλεστάτου κ. Γεροντίου.

Ἡ χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου κ. Χρυσοστόμου εἰς Ἐπίσκοπον Ἀττικῆς καί Βοιωτίας ἔλαβε χώρα εἰς τὸν Ἱ. Καθεδρικὸν Ναὸν Ἀγ. Ἀθανασίου Ν. Φιλαδελφείας, τὴν ἐπομένην ἡμέραν, ἥτοι τὴν 3ην Αὐγούστου.

Ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τὸν ὑποψήφιον εἰπὼν:

«Ἐψηφισμένε Ἐπίσκοπε κ. Χρυσόστομε.

Εἰς τὸν χώρον τοῦ Ὑπερώου νοερῶς εὕρισκόμενοι τὴν παροῦσαν στιγμὴν καί μετὰ δέους καί χαρᾶς τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τῆς Πεντηκοστῆς συμμετέχοντες ὑψοῦμεν καρδίαν καί διάνοιαν πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεὸν εὐχαριστοῦντες ἐκ μέσης ψυχῆς διὰ τὰ μεγαλεῖα ἃτινα ἐχαρίσατο τῇ Ἐκκλησίᾳ Αὐτοῦ καί ἰδιαίτερος τὴν στιγμὴν ταύτην εἰς τὰς ταπεινότητας ἡμῶν.

Εὐχαριστοῦμεν τὴν θείαν Αὐτοῦ πρόνοιαν διὰ τὴν μαρτυρικὴν Ἐκκλησίαν μας, τὴν ἐπὶ πολὺ ταλαιπωρουμένην, περισσότερον ἔσωθεν ἐκ τῶν ἀσπόνδων καί μὴ φοβουμένων τὸν Θεὸν κληρικῶν, τῶν διαταραζάντων τὴν γαλήνην καί ἐνότητα αὐτῆς δι' ἴδιον συμφέρον.

Ἀναλαμβάνεις τέκνον μου τὸ φορτίον τοῦ ὑψίστου ἀξιώματος τῆς Ἀρχιερωσύνης. Ἀναλαμβάνεις τὴν φροντίδα ψυχῶν, τὰς ὁποίας ὀφείλεις νὰ ποιμήνης μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καί νὰ ὀδηγήσῃς εἰς νομάς σωτηρίους.

Ἀναλαμβάνεις ἔργον δύσκολον καί κοπιῶδες

ἀταλαντεύτου καθοδηγήσεως τῶν πιστῶν εἰς τό ὑγιές μέρος τῆς Ἐκκλησίας.

Βαρύ τό ἔργον. Διά τοῦτο πάντοτε μέ τήν κεφαλὴν κεκλιμένην πρὸς τὰ κάτω, μέ ταπείνωσιν ἢ ὁποία πρέπει νά σέ διακρίνη, χωρίς ἔπαρσιν διά τό ὑψηλόν ἀξίωμα διότι ὅταν ὁ Ἐπίσκοπος καί ὁ κληρικός ἐπαίρεται ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ τόν ἐγκαταλείπει. Μέ δακρυβρέκτους ὀφθαλμούς πάντοτε εἰς τό ἱερόν θυσιαστήριον νά εὐχέσαι ὑπέρ τῆς σωτηρίας τοῦ ποιμνίου σου.

Θέλομεν νά πιστεύωμεν ὅτι θά βαδίσῃς τήν ἀνάντην τοῦ καθήκοντός σου ὡς ἐδιδάχθης ἀπό ἡμᾶς καί θά ἀναπαύσῃς τὰς ψυχὰς μας εἰς τήν πορείαν σου μέ ὁδηγόν τόν φόβον τοῦ Θεοῦ καί τήν ταπείνωσιν, ὥστε νά δικαιώσῃς τήν ἐκλογήν σου ὡς Ἐπισκόπου καί νά φανῇς ἀντάξιός τῶν προσδοκιῶν μας.

Ἡ Ἐκκλησία σέ προάγει εἰς τήν Ἐπισκοπήν Ἀττικῆς καί Βοιωτίας καί σέ ἐγκαθιστᾷ ποιμένα καί διδάσκαλον τοῦ λαοῦ αὐτῆς διά λόγου καί ἔργου γενόμενον ζῶν παράδειγμα πρὸς μίμησιν.

Φρόντισε νά κερδίσῃς τήν ἀγάπην καί ἐμπιστοσύνην τοῦ ποιμνίου σου γενόμενος τύπος καί ὁδοδείκτης τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

Ἡ δέ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα εἴθε νά σέ καταστήσῃ ἱκανόν καί κατὰ τό δυνατόν τέλειον πρὸς δόξαν Αὐτοῦ.»

Ὁ Ἐψηφισμένος Ἐπίσκοπος κ. Χρυσόστομος ἀντιφωνῶν εἶπε περίπου τὰ ἀκόλουθα:

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,
Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,
Τίμιον Πρεσβυτέριον,
Ὅσιώτατοι Μοναχοί καί Μοναχαί,
Ἀδελφοί ἐν Χριστῷ,
“Παράδοξα σήμερον...”,
“Πάντα χορηγεῖ τό Πνεῦμα τό Ἅγιον...”,
“Πεντηκοστήν ἐορτάζομεν...”

Ἡ σημερινή ἡμέρα εἶναι δι’ ἐμέ ἡ προσωπική μου Πεντηκοστή.

Γνωρίζω ὅτι ἀναβαίνω ἐπάνω εἰς τόν σταυρόν βαλόμενος πανταχόθεν ἀπό ἐξωτερικούς καί ἐσωτερικούς πολεμίους. Παίρνω δύναμιν ὅμως ὅταν ἀτενίζω τόν ἴδιον τόν Θεόν μας ὁ ὁποῖος ἐπάνω εἰς τόν Σταυρόν μέ ἡλωμένους τὰς χεῖρας περιμένει τήν ἐπιστροφήν τῶν πάντων πρὸς αὐτόν, ὁ ὁποῖος δέχεται ἀγογγύστως ὅλα τὰ βέλη τοῦ μισόκαλου διαβόλου, συγχωρῶν ἀκόμη καί αὐτούς τούς σταυρωτάς.

Γνωρίζω ὅτι Ἐπίσκοπος σημαίνει θυσία, ἀγώνας, καρτερικότητα, πατρική ἀγάπη, Φῶς Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἰδιαιτέρως γνωρίζω ὅτι τήν σημερινήν ἐποχήν τό νά δεχθῇ νά γίνῃ κάποιος Ἐπίσκοπος χρειάζεται μεγάλην ἀπόφασιν, διότι ὡς ὀρθόδοξος Ἐπίσκοπος δέν ἔχει νά ἀντιμετώπισῃ τούς αἰρετικούς καί τούς ἐχθρούς τῆς πίστεως μόνον, ἀλλά δυστυχῶς ἔχει νά ἀντιμετώπισῃ καί τούς λεγόμενους «ὀρθόδοξους» Ἀρχιερεῖς οἱ ὁποῖοι, ἔχουν ἰσοπεδώσει τό ὀρθόδοξον φρόνημα μέ τὰ ἀνοίγματα των πρὸς τήν δύσιν, καί ὄχι μόνον αὐτούς ἀλλά καί ἐκείνους τούς καιροσκόπους “ἐπισκόπους” οἱ ὁποῖοι παριστάνουν τόν ὀρθόδοξον Ἐπίσκοπον χωρίς νά εἶναι. Καί ἐδῶ ἐννοῶ ἐκεί-

νους οἱ ὁποῖοι ἐπετιμήθησαν ἀπό τήν Μητέρα Ἐκκλησίαν διά κακὴν συμπεριφορὰν των καί συνεχίζουν ὡς Μητροκτόνοι τό ἀνόσιον ἔργον των. Εἶναι λοιπόν μεγάλη ἡ ἀπόφασις τό νά δεχθῇ κάποιος αὐτὴν τήν μεγάλην διακριτικὴν τιμὴν, ὑπ’ αὐτάς τὰς συνθήκας.

Ἡ Ἀποστολή τοῦ Ἐπισκόπου εἶναι μία καί μοναδική: ἡ θεραπεία καί ὁ ἀγιασμός τῶν ψυχῶν πού εἶναι μέλη τοῦ σώματος τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας μας.

Εἶμαι ὑποχρεωμένος νά εὐχαριστήσω Ὑμᾶς Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα καί ὅλην τήν Ἱερὰν Σύνοδον πού μοῦ ἐδείξατε ἐμπιστοσύνην

καί μέ ἐξελέξατε τόν ταπεινόν διά τό ὕπατον ἀξίωμα, τῆς Ἀρχιερωσύνης.

Σᾶς εὐχαριστῶ Μακαριώτατε, διότι τά τελευταῖα ἔτη κατά τά ὁποῖα διετέλεσα Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς σας μέ περιεβάλετε μέ πατρικήν ἀγάπην.

Εὐχαριστῶ τόν Σεβαστόν Γέροντά μου Πατέρα Καλλίνικον ὁ ὁποῖος εἰς τά δώδεκα ἔτη ὑπηρεσίας μου εἰς τήν Ἐκκλησίαν μας μοῦ συμπαραστάθη καί μέ ἐβοήθησε πνευματικῶς, νά ἀνταπεξέλθω εἰς τās δυσκολίας καί τās δοκιμασίας τῆς μοναχικῆς μου ζωῆς.

Εὐχαριστῶ τούς Σεβαστούς γονεῖς μου Γεώργιον καί Δημήτριν οἱ ὁποῖοι μέ ἀνέθρεψαν ἐν παιδείᾳ καί νοουθεσίᾳ Κυρίου εἰς τούς ὁποίους χρεωστῶ πολλά, διότι τά πρῶτα βήματα εἰς τήν Ἐκκλησίαν μας καί τά μηνύματα τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου ἀπό αὐτούς τά ἐπῆρα. Εὐχαριστῶ τούς ἀδελφούς μου καί ὅλους ὅσους μοῦ συμπαραστάθησαν παιδιόθεν. Εὐχαριστῶ τούς ἐνορίτας τῶν Ἱερῶν Ναῶν Ἀγίας Τριάδος Ροδοπόλεως Ἀττικῆς ὅπου ὑπηρέτησα δύο ἔτη ὡς διάκονος, τόν Ἱερόν Ναόν Ἀγίων Πάντων Θηβῶν εἰς τόν ὁποῖον εἰργάσθην ἐπὶ ὀκτώ ἔτη ὡς Ἐφημέριος καί τόν Ἱερόν αὐτόν Καθεδρicon Ναόν τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου ὅπου παρέμεινα μέχρι σήμερον ἐπὶ δύο καί πλέον ἔτη ὡς λειτουργός, διά τήν ἀγάπην πού μοῦ ἔδειξαν ὅλοι.

Τέλος παρακαλῶ τόν Πανάγαθον Θεόν νά μέ ἐνισχύσῃ κατά τήν παροῦσαν στιγμήν τῆς χειροτονίας μου, νά μέ ἐνδυναμώσῃ καί νά μέ καταστήσῃ ἄξιον δοχεῖον τῆς Χάριτός του.

Ἰδιαιτέρως παρακαλῶ ὅμως καί ὅλους ὑμᾶς Μακαριώτατε, Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, Τίμιον πρεσβυτέρion, ἀδελφοί ἐν Χριστῷ, νά εὐχεσθε καί νά προσεύχεσθε εἰς τόν Κύριόν μας ὅπως ἀνταποκριθῶ φανείς ἄξιος αὐτῆς τῆς μεγάλης τιμῆς καί ἀποστολῆς πρὸς τήν Ἐκκλησίαν μας. Τά διαβήματά μου νά πορεύωνται εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, νά ἐκτελῶ τά καθήκοντά μου ὅπως ὁ Κύριος εὐαρεστεῖται καί νά φανῶ, Μακαριώτατε καί Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, ἀντάξιος τῶν προσδοκιῶν σας φέρων εἰς πέρας, διά τῶν εὐχῶν σας, αὐτό τό τεράστιον ἔργον τό ὁποῖον ἡ θεία χάρις ἐντός ὀλίγου θά ἐμπιστευθῇ εἰς ἐμέ.

Τέλος εὐχηθῆτε ὅλοι σας, σᾶς παρακαλῶ, νά ἔχω καλόν τέλος καί νά δώσω καλήν ἀπολογία. Γένοιτο».

3. Ἡ Χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου

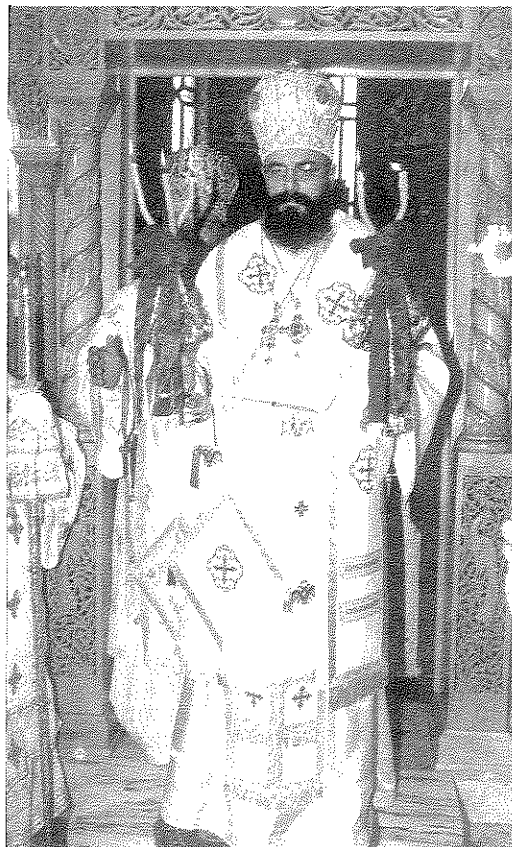
Τό μέγα μήνυμα ὁ Θεοφιλέστατος Ἐψηφισμένος Ἐπίσκοπος κ. Γρηγόριος ἔδωσεν εἰς τόν Ἱ.Ν. Ἀγ. Ἀθανασίου Φιλαδελφείας ἀμέσως μετά τήν χειροτονίαν τοῦ ἁγίου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου, ἐνῷ ἡ χειροτονία του εἰς Ἐπίσκοπον τῆς «πάλαι ποτέ διαλαμπράσης» Ἐπισκοπῆς Χριστιανουπόλεως ἔγινεν εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἀγίου Μηνᾶ Ἀνθούσης Ἀττικῆς τήν ἐπομένην (4ην Αὐγούστου).

Προσφωνῶν τόν Ἐψηφισμένον Ἐπίσκοπον ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀμερικῆς κ. Παῦλος εἶπεν:

«Ἐψηφισμένε τῆς ἁγιωτάτης Ἐπισκοπῆς Χριστιανουπόλεως Γρηγόριε “ἀνιόντι μοι ἐπὶ τό ὄρος καί ἐκ τῆς νεφέλης εἴσω γενόμενος ἐθεώρουν τήν ἀπρόσιτον καί ἀκατάληπτον δόξαν τῆς Τρισυποστάτου Θεότητος”. Αὐτά ἐθεολόγησεν ὁ ὁμώνυμός σου Μέγας Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ὅταν εἰς τόν Β' Θεολογικόν του λόγον ἀνεφέρθη εἰς τό ὕψος τῆς Ὁρθοδοξίας μας, τήν ὁποίαν παρωμοίασε μέ τό ὄρος Σινᾶ, ἐπάνω εἰς τήν κορυφήν τοῦ ὁποῖου εὐρίσκεται ἡ ἀποκεκαλυμμένη ἀλήθεια καί δόξα τῆς Τρισυποστάτου Θεότητος. Σήμερον ὡσάν τόν Μωϋσῆ σέ καλεῖ ὁ Θεός νά ἀνέβῃς ἐπάνω εἰς τό Σίναιον Ὅρος καί νά ἀναλάβῃς καί νά δεχθῇς τήν ἄκτιστον καί ἀπερίγραφτον δόξαν τῆς Τρισυποστάτου Θεότητος καί νά ἀναδειχθῇς Ἐπίσκοπος τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Ποῖος ἡμπορεῖ νά ἀνεβῇ ἐπάνω εἰς τό Σίναιον Ὅρος; Ὁ Μ. Γρηγόριος “ξεκαθαρίζει” τήν ὑπόθεσιν. Οἱ “διαβεβηκότες”, αὐτοί πού ἔχουν προκόψει εἰς τήν ἀρετήν καί εἰς τήν ἀγιότητα, αὐτοί εἶναι πού θ' ἀνεβοῦν ἐπάνω.

Αὐτό βεβαίως Σύ δέν ἡμπορεῖς νά τό εἰπῇς διά τόν ἑαυτόν Σου ἀλλά ἡ Ἐκκλησία ἤκουσε τῆς φωνῆς τοῦ Ἀπ. Παύλου ἡ ὁποία λέγει τό “Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω” (Α' Τιμ. Δ' 12) ἐξελέξατό σε ἵνα ἀναλάβῃς τήν ἀποστολικήν ταύτην ἀξίαν καί χάριν, πράγματι ὡσάν τόν προφητάνακτα Δαυὶδ ὁ ὁποῖος ἐδέχθη τό Ἀγ. Μύρον ἀπό τόν Προφήτην Σαμουὴλ εἰς τήν Βηθλεέμ, ὁ ὁποῖος ἦτο ὁ μικρότερος ἀπὸ τούς υἱούς τοῦ Ἰεσαί, οὕτως καί σύ σήμερον δεχεσαι τό Ἀγ. Μύρον τῆς Ἀρχιερωσύνης, καί θά δεχθῇς ἐν συνεχείᾳ τήν πληρότητα τῶν χαρισμάτων τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. Καί ὁμοῦ μετά τῶν ὑπολοίπων Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας ἔχων

ἐπικεφαλῆς τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπόν μας κ. Χρυσόστομον θά συντελέσης ὥστε ἡ πνευματική αὐτή ναῦς, τῆς Ὁρθοδοξίας νά κατευθύνεται πρὸς τόν ἀκύμαντον λιμένα τῆς σωτηρίας. Εἰς δυσκόλους καιροὺς σέ καλεῖ ὁ Χριστός νά γίνῃς Ἐπίσκοπος. Ὅπως ἠκούσαμεν καί εἰς τὰς προηγούμενας χειροτονίας αἱ ὁποῖαι μᾶς ἐπλήρωσαν ἐκ τῆς Χάριτος καί Ἑνεργείας καί τήν ἀνεκλάλητον χαράν τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς. Ἡ Ἐκκλησία μας, ἡ πόλις αὐτή ἡ ἄχραντος τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι περικυκλωμένη ἀπὸ ἐχθροὺς καί μάχεται ἀπὸ πολεμίους ἐξωτερικούς καί ἐσωτερικούς. Ἀλλά ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Καί αὐτή ἡ ἄκτιστος δύναμις τῆς τριαδικῆς Θεότητος, αὐτή θά σέ συνοδεύῃ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Ὁ ἀγὼν σου θά εἶναι ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας, διὰ τήν διατήρησιν τῶν ἱερῶν παραδόσεων τῆς Ὁρθοδοξίας μας, διὰ τόν ἀγῶνα αὐτῆς τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας τοῦ πατρῷου ἑορτολογίου. Ἡ Ἐκκλησία αὐτή ἡ ὁποία περιεφρονήθη, ἡ ὁποία ἐδέχθη τόν ὄνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία ἀνέβη τόν φρικτὸν καί μαρτυρικόν Γολγοθᾶ, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὅτε ἔγινεν ἡ ἐπάρατος ἀλλαγὴ τοῦ ἑορτολογίου καί εἰσέβαλεν ὁ ἐπάρετος Οἰκουμενισμός, ἡ παναίρεσις αὕτη, ὁ πρόδρο-

μος αὐτός τοῦ Ἀντιχρίστου, πού ἤδη πλέον ἔχει ἐπισκιάσῃ ὅλην τήν οἰκουμένην καί τώρα ὀλοκάθαρα παρουσιάζει τό ἀπεχθές του πρόσωπον. Ἀπὸ τήν ἐποχὴν ἐκείνην, λέγω, μέχρι τήν σημερινὴν ἐποχὴν ἀγωνίζεται ἡ μαρτυρικὴ μας Ἐκκλησία. Καί πῶς θά ἰδῇς τήν Ἐκκλησίαν θεοφιλέστατε Γρηγόριε, μέ ποῖον τρόπον θά τήν ἀντικρύσῃς; Μὴ ζητεῖς νά ἰδῇς τήν δόξαν τῶν ἀνθρώπων, μὴ φάχνεις νά εὔρῃς αὐτά πού ὑπάρχουν εἰς τὰ παλάτια τοῦ Ἡρώδου καί τοῦ Πιλάτου, παρὰ νά συνταυτίσῃς τήν Ἐκκλησίαν μέ τὰς καταστάσεις καί τὰ γεγονότα τῆς Μεγ. Παρασκευῆς τοῦ ἔτους 33. Ἐκεῖ, ἔξω ἀπὸ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων, ὅχι εἰς τόν τρισέν-

δοξον ναόν τοῦ Σολομῶντος, ὅχι εἰς τοὺς χώρους τῆς ἐξουσίας καί τῆς δόξης, ἀλλ' εἰς ἓνα περιφρονημένον λοφίσκον, εἰς τόν τόπον τῶν ἀπορριμμάτων τῶν Ἱεροσολύμων, ἐκεῖ θά ἰδῇς τόν Ἐσταυρωμένον Κύριον καί Βασιλέα τῆς Δόξης προσηλωμένον καί αἱμόφυρτον, ἐγκαταλελειμένον ἀπὸ τόν κόσμον καί ἀπὸ τήν δόξαν τῶν ἀνθρώπων καί θά σταθεῖς δίπλα εἰς αὐτόν τόν Ἐσταυρωμένον καί θά συνταυτισθῇς μαζί μέ τήν σταύρωσίν Του. Αἱ χεῖρές σου νά συσταυρωθοῦν μέ τὰς χεῖρας τοῦ Κυρίου· οἱ πόδες σου ν' ἀκίνητοποιηθοῦν ὡς οἱ ἄχραντοι πόδες τοῦ Κυρίου μας· ἡ πλευρά σου νά νυγῇ μέ τήν ὑπερβολικὴν ἀγάπην τοῦ Ναζωραίου Ἰησοῦ Χριστοῦ· καί ἡ κεφαλὴ σου νά δεχθῇ τόν ἀκάνθινον στέφανον τοῦ ἐσταυρωμένου Βασιλέως. Αὐτός εἶναι ὁ Κύριός σου. Αὐτός εἶναι ὁ Δεσπότης σου. Αὐτός σήμερον σέ καλεῖ ν' ἀνέλθῃς εἰς τό Σίναιον Ὅρος. Τό Ὅρος ὅμως τό Σίναιον ἀποκαλύπτεται ἐν τῇ δόξῃ τοῦ φρικτοῦ Γολγοθᾶ. Καί ἀποκαλύπτει εἰς ἡμᾶς τήν δόξαν τῆς σταυραναστασίμου δυνάμεως τοῦ Κυρίου μας. Ναί, ἐσταυρώθη ὁ Κύριος, ἀλλὰ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν καί ἡ δύναμις τῆς Ἀναστάσεως Του εἶναι αὐτή ἡ ὁποία θά δώσῃ ἰσχύν καί προθυμίαν εἰς ἐσέ ἵνα διανύσῃς αὐτόν τόν τραχύν καί δύσκολον ἀγῶνα.

Ἡ δύναμις τῆς Ἀναστάσεως

ἥτις ἀνέστησεν τοὺς ἑπτὰ παῖδας ὡσάν σήμερον εἰς τήν Ἐφεσον τῆς Μ. Ἀσίας καί πού εἰς τήν μνήμην των λαμβάνεις τήν χειροτονίαν τοῦ Ὁρθοδόξου Ἐπισκόπου.

“Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω” κατὰ τόν Ἀπ. Παῦλον. Ἀλλ' ὡς ὁ Κύριός μας, ὁ ὁποῖος ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἐξεκίνησεν τήν θείαν οἰκονομίαν, τό ἔργον τοῦ κηρύγματος, (“ἦν γάρ ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα” λέγει ὁ θεηγόρος Λουκάς διὰ τόν Ἄκρον Ἀρχιερέα, τόν εἰσεληλυθότα εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων ὅτε ἐξεκίνησεν τό ἔργον τῆς σωτηρίας). Οὕτω πῶς καί σύ σύν Κυρίῳ θά ἐκκινήσῃς τόν ἱερόν ἀγῶνα τῆς Ὁρθοδοξίας. Μέ τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου

Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσοστόμου, καί ὄλων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν καί Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων, εὐχόμεθα εἰς ἐσέ, ὁ Θεός νά σέ εὐλογῇ, νά σοῦ δίδῃ δύναμιν καί διά πρεσβειῶν τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ εἰς τόν ναόν τοῦ ὁποίου λαμβάνεις σήμερον τήν χειροτονίαν νά ἀξιωθῇς τῆς ἐπουρανίου Βασιλείας.

Ἐδῶ εἰς τό Μοναστήριον τοῦτο εὐρίσκεται κεκοιμημένος ὁ ἀείμνηστος Μητροπολίτης Πέτρος ὁ ὁποῖος ἠγάπα τό εὐλογημένον καί κεχαριτωμένον σου πρόσωπον εἰς μέγαλον βαθμόν, καί γνωρίζω ὅτι ὁμοῦ μετά τοῦ ἀοιδήμου πατρός Νήφωνος ἐν Οὐρανῷ παρακολουθοῦν τήν χειροτονίαν αὐτήν τήν στιγμὴν, καί χαίρει ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀμερικῆς διότι συμμετέχει εἰς αὐτήν τήν χαράν τοῦ Κυρίου, ἐδῶ εἰς τήν Ἑλλάδα, διότι κάποτε, πρό πολλῶν ἐτῶν, ἀπό τήν Ἀμερικὴν, διά τῆς πρωτοβουλίας τοῦ ἀειμνήστου Πέτρου ἦλθεν ἡ Ἀρχιερωσύνη ἐδῶ εἰς τήν Ἑλλάδα καί συνεχίζεται ὁ Ἱερός Ἀγών, καί ἡ χαρά μας εἶναι ἀπερίγραπτος· τό ἔργον τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀπερίνοητον.

Ἀς ἔχῃς τήν εὐλογίαν τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ καί οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι τῶν ὁποίων τήν Ἀρχιερωσύνην διαδέχεται σήμερον νά εἶναι πάντοτε μετά σοῦ.»

Κατόπιν, λαβὼν τόν λόγον ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος, προσέθεσεν:

«Ἡ χαρά μας εἶναι ἀπερίγραπτος πού νέον αἷμα εἰσρέει εἰς τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. Ἐπίσκοποι ἀνεπίληπτοι καί ἄξιοι μέ σφριγῶσαν πίστιν καί ζῆλον θά ἀναλάβουν νά πηδαλιουχίσουν διαδοχικῶς τό τιμόνι τῆς Ἐκκλησίας καί εἰς τοὺς ὁποίους, σύν Θεῷ, στηρίζωμεν τὰς ἐλπίδας μας καί εἴμεθα ἀναπεπαυμένοι διότι ἐπετελέσαμεν ἀκέραιον κατὰ δύναμιν τό καθήκον μας. Ὑστερον ἀπὸ τό βαρὺ πένθος καί τό μέγαλο κενόν πού μᾶς κατέλειπεν ὁ Μακαριστός καί λίαν ἀγαπητός Ἐπίσκοπος Ματθαῖος, ὁ Θεός ὠκονόμησεν ὥστε νά αἰσθάνεται σήμερον χαράν ἡ Ἐκκλησία διὰ τήν ἀνάδειξιν τῶν νέων Ἐπισκόπων. Ἡ χαρά αὐτὴ πρέπει νά εἶναι γενική.

Βεβαίως, ὑπάρχουν καί οἱ μὴ ὀρθῶς σκεπτόμενοι. Οἱ μὴ πονοῦντες τόν Ἱερόν Ἀγώνα. Οἱ βάλλοντες κατὰ τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἐπιδιώκουν τήν ἀποσύνησιν καί ὅμως λέγουν ὅτι τηροῦν κανόνας καί τάξιν ἐκκλησιαστικὴν... Ψευδέστατα!

Ἡ στοργικὴ αὐτὴ μητέρα, ἡ Ἐκκλησία μας, ἡ ὁποία ἔχει δεχθεῖ πολλὰς πληγὰς διὰ μέσου τῶν 70 καί πλέον ἐτῶν, δέχεται δυστυχῶς καί ἀπὸ τοὺς μητροκτόνους τώρα πληγὰς, ἐπειδὴ δέν ἔχουν συναίσθησιν τῆς εὐθύνης των, δέν ἔχουν ἐπίγνωσιν τοῦ ὑψηλοῦ των καθήκοντος, δέν ἔχουν πόνον διὰ τόν ἱερόν αὐτόν ἀγώνα ἐπιδιώκοντες ἀπὸ τόν ἀγώνα προσωπικά ὠφέλη.

Ἐπὶ 50 καί πλέον ἔτη ἐζήσαμε δυσκόλους στιγμάς· ἐμείναμεν ὀρφανοὶ ἀπὸ Ἀρχιερέα ἔξ ὁλόκληρα ἔτη.

Διεσχίσαμε γῆν καί οὐρανόν καί θάλασσαν μετά πολλῶν κόπων καί μόχθων διὰ νά ἐπανεύρῃ καί πάλιν ἡ Ἐκκλησία μας τήν κανονικὴν τῆς κατάστασιν. Καί χάριτι Θεῆς, ὁ Θεός εἶδεν εἰς τόν ἄδολον ἀγώνα μας, ὁ ὁποῖος δέν ἀπέβλεπε εἰς τίποτε ἄλλο εἰμὴ εἰς τήν ἐπιβίωσιν τῆς Ἐκκλησίας μας καί τήν διάσωσιν τοῦ ἱεροῦ μας ἀγῶνος, καί ἔδωκε τήν εὐλογίαν Του οὐρανόθεν ὥστε νά ἐπανεύρῃ καί πάλιν τήν κανονικὴν κατάστασιν μέ κανονικοὺς Ἐπισκόπους καί Ἱεράν Σύνοδον. Πιστεύω ὅτι τό πνεῦμα τοῦ ἄρτι ἀπελθόντος Μακαριστοῦ Ματθαίου Ἐπισκόπου, καθὼς καί τοῦ πολιοῦ Γέροντος Πέτρου τοῦ Ἐπισκόπου Ἀστορίας, αὐτήν τήν στιγμὴν εὐφραίνονται μαζί μας εἰς τόν ἱερόν αὐτόν χώρον καί ἐπευλογοῦν τό ἔργον, διότι, ἐπαναλαμβάνω, ἀποβλέπει ἀποκλειστικῶς εἰς τήν συνέχισιν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος.

Δίδομεν τήν σκυτάλην εἰς νέους ἀνθρώπους, διὰ νά συνεχίσουν τό ἰδικόν μας ἔργον. Αὐτό δέν εἶναι ἀντικανονικόν, ὅχι, ὅπως θέλουν μερικοὶ νά τό ἐρμηνεύσουν. Πολὺ ὀρθῶς ὠμίλησεν ὁ προλαλήσας Σεβ/τος Ἀμερικῆς: “Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω”. Εἶναι ὁ λόγος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Ἐπομένως, ἀγαπητοί μου, ὅ,τι ἀποφασίσῃ ἡ Ἱ. Σύνοδος δέν εἶναι ἔργον ἀνθρώπινον ἀλλὰ φώτισις ἄνωθεν. Τό ἄν τά ἔργα τῆς Συνόδου κρίνονται καί κατακρίνονται ἀπὸ ὠρισμένους... “ἀκριβολόγους” (διὰ τοὺς ἄλλους) καί ἐγκαθέτους (ἔτσι τοὺς ὀνομάζω, ναί) δέν ἔχει καμμίαν σημασίαν. Ἡμεῖς χάριτι Θεῆς ἐλευκάνθημεν εἰς τόν ἱερόν αὐτόν ἀγώνα. Προσεφέραμεν ὁλόκληρον τόν ἑαυτόν μας ἐπὶ πολλὰς δεκαετίας καί ἔχομεν ἀναπεπαυμένην τήν συνείδησίν μας ὅτι ἐπιτελοῦμεν ἔργον θεῖον.

Μεταξύ δέ ἡμῶν συγκαταλέγεσθε καί σεῖς, ὡς διάδοχοί μας.

Ἐψηφισμένε Ἐπίσκοπε Χριστιανουπόλεως Γρηγόριε, σοῦ εὐχομαι ἐκ μέσης ψυχῆς καί καρ-

δίας. Ὁ Θεός νά σέ εὐλογῇ καί νά σέ κατευθύνῃ, νά σοῦ χαρίσῃ τά χαρίσματα τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Πεντηκοστῆς, νά σέ ἀναδείξῃ τέλειον εἰς τό ἔργον σου καί αἱ ἱδικαί μας ὑπάρξεις, ἃν συνεχίσωμεν νά εἴμεθα εἰς αὐτόν τόν κόσμον νά εὐφρανθοῦν, ἔάν πάλιν εἴμεθα εἰς τόν ἄλλον κόσμον τό αὐτό καί ἔτι περισσότερο.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ νά σέ ἐνδυναμώσῃ εἰς τό νέον σου καθῆκον καί νά σέ καθοδηγῇ πάντοτε εἰς τό θέλημα Του διά νά φανῇς ἀντάξιός τῶν προσδοκιῶν τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας μας καί ἡμῶν τῶν ταπεινῶν.

Ἀντιφωνῶν ὁ Θεοφιλέστατος κ. Γρηγόριος εἶπε τά ἀκόλουθα:

«Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς.

Σεβαστοί πατέρες, ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί.

Σήμερον διά ἐμέ εἶναι ἡ ἱερωτέρα στιγμή τῆς ζωῆς μου. Εἶναι ἀδύνατον νά περιγράψω τά συναισθήματα πού μέ διακατέχουν καί πλημμυρίζουν ἐσωτερικῶς τήν ψυχή μου. Παρ' ὅλα αὐτά ὅμως θά ἤθελον νά εἶπω δύο λόγια.

Πρωτίστως εὐχαριστῶ καί δοξάζω τόν Ἀρχιποιμένα Χριστόν πού μέ καταξιώνει ν' ἀναλάβω τό τῆς Ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα, ἐμέ τόν ἐλάχιστον ἀνάμεσα εἰς τόσον ἀξιότιμος ἱερεῖς πού διαθέτει σήμερον ἡ Ἐκκλησία μας.

Τό νά εἶναι κανεῖς Ἐπίσκοπος σήμερον εἰς μίαν ἐποχήν ἀποστασίας καί μεγάλης ἀσεβείας εἶναι πάρα πολύ δύσκολον ἔργο. Ὑπάρχουν ὅμως ἐκλεκταί ψυχαί πού δέν “ἔκλιναν γόνυ τῷ Βάαλ”, πού δέν ἐπρόδωσαν τόν Χριστόν, πού δέν ἐδελεάσθησαν ἀπό τόν Οἰκουμενισμόν καί δέν ἐπηρεάσθησαν ἀπό τάς ὑποσχέσεις τοῦ Ἀντιχρίστου καί τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων. Αὐταί αἱ ψυχαί διά νά στηριχθοῦν εἰς τόν ἀγῶνα τόν πνευματικόν ἔχουν ἀνάγκην ἀπό τήν παρουσίαν Ὁρθοδόξων Ἐπισκόπων πού νά εἶναι ἔτοιμοι νά θυσιάσουν ἀκόμη καί τόν ἑαυτόν των χάριν τοῦ ποιμνίου.

Ὑπόσχομαι τήν στιγμήν αὐτήν μέ τήν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καί τάς εὐχάς σας Μακαριώτατε καί τῶν ἁγ. Συνοδικῶν, τάς προσευχάς τοῦ κλήρου καί τοῦ λαοῦ, νά προσπαθῶ νά γίνω ἕνας τέτοιος Ἐπίσκοπος.

Δράττομαι τῆς εὐκαιρίας αὐτῆς νά εὐχαριστήσω τόν Πανάγαθον Θεόν διότι μέ ἐκάλεσε νά ὑπηρετήσω τήν Ἐκκλησίαν ἀπό τήν θέσιν αὐτήν, ἔχω ὅμως ὑποχρέωσιν νά στρέψω τήν σκέψιν μου αὐτήν τήν στιγμήν καί εἰς ὅσους μέ

ἐχειραγώγησαν εἰς τόν δρόμον αὐτόν τῆς θυσίας καί τῆς ἀγάπης εἰς τόν Χριστόν. Τούς γονεῖς μου πρῶτον εὐχαριστῶ διότι μέ ἀνέθρεψαν ἐν παιδείᾳ καί νοουθεσίᾳ Κυρίου καί μέ προθυμίαν μέ προσέφεραν εἰς τόν Χριστόν.

Τούς ἀδελφούς μου καί ὅλους τούς συγγενεῖς μου καθῶς καί τούς διδασκάλους μου διά τήν ἀγάπην πού μοῦ ἔδειξαν καί μοῦ δείκνουν. Μνησθεῖν Κύριος ὁ Θεός τῆς ἀγάπης καί καλῶσύνης αὐτῶν.

Εὐγνωμοσύνην πολλήν καί εὐχαριστίας ἀπό τά βάθη τῆς ψυχῆς μου ἐκφράζω εἰς ὅσους μέ ἐστήριξαν καί ὠφέλησαν εἰς τήν ἐν Χριστῷ ζωήν. Εἰς τόν Γέροντά μου Ἀρχιμ. Καλλίνικον Θεοδοσίου πού ὑπῆρξε δι' ἐμέ ὁ πνευματικός μου ὁδηγός εἰς τά δύσκολα χρόνια τῆς νεότητός μου καί ὁ πατήρ μου μέχρι σήμερον. Τόν εὐχαριστῶ μέ ἰδιαίτερα συγκίνησιν καί τόν εὐγνωμονῶ.

Εὐχαριστίας ἀκόμη ἀναπέμπω πρός τούς σεβαστούς πατέρας τῆς Ἱ.Μ. Ἐσφιγμένου καί ἰδιαιτέρως τόν Ἡγούμενον αὐτῆς Ἀρχιμ. κ. Μεθόδιον πού ὑπῆρξε στήριγμά μου καί καταφυγή ἀλλά καί φῶς εἰς τήν πορείαν τῆς ζωῆς μου.

Τήν στιγμήν αὐτήν θά ἤθελον νά εὐρίσκοντο σωματικῶς παρόντα κάποια σεβαστά μου πρόσωπα. Δυστυχῶς ἀπουσιάζουν. Εἶναι πλησίον τοῦ Θεοῦ, εἶναι ὅμως ἀοράτως παρόντα καί συμμετέχουν εἰς τήν χαράν τῆς Ἐκκλησίας.

Εἶναι αἱ σεβασταί μου Γερόντισσες Ἱγνατία καί Πελαγία πού ἱδρυσαν τό Μοναστήριον τῆς Ἀγ. Σκέπης, τό παρέδωσαν εἰς τήν ἀδελφότητά μας καί πρὶν ὀλίγας ἡμέρας ὁ Θεός τάς ἐκάλεσε πλησίον του. Τάς εὐχαριστῶ διά τήν ἀγάπην καί τάς προσευχάς των εἰς τήν ταπεινότητά μου.

Ἀοράτως παρόντες αὐτήν τήν στιγμήν εἶναι οἱ ἀείμνηστοι Μητροπολίτες Πενταπόλεως κυρός Καλλιόπιος καί Οἰνός κυρός Ματθαῖος οἱ ὁποῖοι σημάδεψαν τήν ζωήν μου μέ τό παράδειγμα καί τήν ζωήν τους. Ἰδιαιτέρως ἀπό τόν μόλις πρό ὀλίγων ἡμερῶν κοιμηθέντα ἀείμνηστο Μητροπολίτην Οἰνός κυρό Ματθαῖον πού ἐβύθισε τήν Ἐκκλησίαν μας εἰς μεγάλο πένθος, ἐγεύθη τήν ἀπέραντον ἀγάπην καί στοργήν αὐτοῦ πού μέ ἐστήριξαν καί θά μέ στηρίζουν πάντοτε εἰς τήν πνευματικὴν μου πορείαν.

Παρακαλῶ τάς ἁγίας αὐτάς ψυχάς νά προσεύχωνται πλησίον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ διά τήν ἀναξιοτήτά μου.

Θά ἤθελον ἐπίσης ν' εὐχαριστήσω τούς σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας τῆς Ἱ. Συνόδου διά τήν

όμοφωνον πῆφον τῆς ἐκλογῆς μου, τοὺς διαβεβαιῶ ὅτι ἔχουν τὸν βαθύτατον σεβασμὸν μου εἰς τὰ πρόσωπά τους.

Τέλος, θέλω νὰ εὐχαριστήσω Ὑμᾶς Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας μας κ.κ. Χρυσόστομε πού πάντα ὑπῆρξατε δι' ἐμέ ὄχι μόνον ἔν φωτεινὸν παράδειγμα πρὸς μίμησιν, ὄχι μόνον τὸ πρότυπον Ὁρθοδόξου κληρικοῦ ἀλλὰ καὶ στοργικὸς πατήρ.

Σᾶς εὐχαριστῶ διατὶ μέ τὴν ἰδικήν σας πρότασιν ἡ Ἱ. Σύνοδος μέ ἐξέλεξεν Ἐπίσκοπον.

Παρακαλῶ τὸν Θεόν νὰ σᾶς χαρίζη πολλά ἔτη ζωῆς διὰ νὰ ποιμαίνητε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, νὰ στηρίζητε τοὺς Ὁρθοδόξους πιστοὺς καὶ νὰ περιφρουρῆτε τὴν Ὁρθόδοξον πίστην μας πού πολεμεῖται ἀπὸ αἰρετικούς, ἀπὸ σκοτεινάς δυνάμεις ἀλλὰ καὶ ψευδαδέλφους.

Καὶ τώρα παραδίδω τὸν ἑαυτὸ μου εἰς τὸν Κύριον καὶ τὸν ἱκετεύω νὰ καταπέμψῃ καὶ εἰς ἐμέ δύναμιν ὅπως εἰς τὴν Ἀγίαν Πεντηκοστήν. Τό δέ Ἅγιον Πνεῦμα εἶθε νὰ μέ καταστήσῃ συνεχιστὴν τῶν ἀγωνιστῶν Πατέρων μας, καὶ ἄξιον Ἐπίσκοπον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἀμήν».

4. Ἡ Χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου

Θεοφιλέστατος Ἐψηφισμένος Ἐπίσκοπος τῆς «πάλαι ποτέ διαλαμπάσης» Ἐπισκοπῆς Μαραθῶνος ἔδωσε τὸ μέγα μήνυμα εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἀγίου Μηνᾶ Ἀνθούσης μετὰ τὴν χειροτονίαν τοῦ ἁγίου Χριστιανουπόλεως. Τὴν δέ ἐπομένην 5ην Αὐγούστου, ἡμέραν Τετάρτην, ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἀγίου Μάρκου Κορωπίου Ἀττικῆς.

Τὸν προσεφώνησεν ὁ Σεβ/τος Ἀχαΐας κ. Καλλίνικος εἰπὼν:

«Ὁ Ἅγ. Κυπριανὸς Ἐπίσκοπος Καρθαγένης λέγει ὅτι «ἐκτός Ἐκκλησίας δέν ὑπάρχει σωτηρία». Ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας τελεσιουργοῦνται ὅλα τὰ μυστήρια, καὶ τὸ μεγαλύτερον μυστήριον τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπηρετηθῇ αὐτὸ τὸ μυστήριον τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου, ὁ Χριστὸς μας, μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν ἐπὶ τῆς Γῆς τῆς ὁρατῆς Ἐκκλησίας Του, τῆς Στρατευομένης Ἐκκλησίας Του, ὥρισε νὰ ὑπάρχουν εἰς Αὐτὴν οἱ Ἐπίσκοποι, οἱ ὁποῖοι εἶναι οἱ διάδοχοι τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων,

οἱ ὁποῖοι θὰ βοηθοῦνται εἰς τὸ ἔργον των ἀπὸ τοὺς Ἱερεῖς καὶ τοὺς Διακόνους, προκειμένου νὰ μεταφέρουν τὸ μῆνυμα τῆς σωτηρίας εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην καὶ νὰ καλέσουν τὸν κόσμον εἰς τὴν Θεογνωσίαν, μέ τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ.

Αὐτὸ τὸ μέγιστον λειτούργημα, τὸ ἀποστολικόν, εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καλεῖσαι νὰ λάβῃς καὶ σύ ἀγαπητέ ἀδελφέ Φώτιε μετὰ ἀπὸ ὀλίγα λεπτά, κατόπιν τῆς ἐπαξίου ἐκλογῆς σου ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς ἀγωνιζομένης αὐτῆς μαρτυρικῆς, ἀλλὰ πλήν ὅμως ἀληθινῆς, Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς Πατρίδος μας τῆς Ἑλλάδος. Δέν θέλω νὰ ἐπεκταθῶ ἐπάνω εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Ἐπισκόπου τὰ ὁποῖα νομίζω τὰ γνωρίζεις καὶ τὰ ὁποῖα εἰς τὰς προηγηθεῖσας χειροτονίας οἱ προλαλήσαντες Ἀρχιερεῖς τὰ ἐξήγησαν καταλλήλως εἰς τοὺς προηγηθέντας σου τῆς χειροτονίας. Ἀλλὰ γνωρίζων ὅτι εἶσαι ἔν πράγματι ταπεινὸν τέκνον τῆς Ἐκκλησίας, τέκνον τὸ ὁποῖον προέρχεται ἀπὸ τὰς τάξεις τῆς Μοναχικῆς Πολιτείας, ἔχω νὰ σοῦ εἰπῶ μόνον δύο ἀδελφικὰς συμβουλὰς:

Φρόντισον νὰ μὴ δειχθῇς ἀπλῶς, τυπικῶς, εἰς ἄξιον Ἐπίσκοπος, ἀλλὰ νὰ δειχθῇς οὐσιαστικῶς. Νὰ εἶσαι ὁ ὑπῆρέτης τοῦ λαοῦ. Νὰ εἶσαι ὁ στοργικὸς πατήρ ὁ ὁποῖος θὰ ἀναδέχεται τοὺς λογισμοὺς ὅλων τῶν ἀνθρώπων, τοὺς ὁποῖους σοῦ ἐνεπιστεύθη ὁ Χριστός. Νὰ εἶσαι ὁ στοργικὸς πατήρ καὶ συνεργάτης τῶν Πρεσβυτέρων καὶ τῶν Διακόνων τῆς ἐπαρχίας σου. Νὰ εἶσαι ὁ ἐκλεκτὸς συνεργάτης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ προκαθημένου Αὐτῆς. Νὰ φροντίσης δέ, τέλος, ν' ἀπαρνηθῇς τὰς διαφόρους «σειρήνας» αἱ ὁποῖαι - δυστυχῶς - κατακλύζουν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ πατρίου ἑορτολογίου τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ ἔχουν δημιουργήσει τὰ διάφορα σχίσματα. Σὺ νὰ κρατήσης κεκλεισμένα τὰ ὦτα σου. Νὰ μὴ σ' ἐνδιαφέρῃ πού κλίνει τὸ πλῆθος. Νὰ μὴ σ' ἐνδιαφέρῃ, θὰ ἡμποροῦσα νὰ εἰπῶ μίαν σύγχρονον ἔκφρασιν, τὸ «μάρκετινγκ» τῆς ἐποχῆς σου, ἀλλὰ νὰ σ' ἐνδιαφέρῃ τὸ νὰ μείνης ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας. Μὴ λησμονεῖς ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας διῆλθεν ἀπὸ πολλά στάδια. Ἐπέρασεν ἀπὸ πολὺν δυσκολίας ὅταν τὸ 1924 παρέμειναν μόνον ὀλίγοι ἔγγαμοι ἱερεῖς καὶ τὸ μέγα πλῆθος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ νὰ διαφυλάττῃ τὴν πατρῶαν πίστην. Καὶ παρέμεινεν εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν τῆς δοκιμασίας 11 ἔτη, ἀλλ' εἰς αὐτὰ τὰ 11

ἔτη ἐπεσυνέβησαν δύο φοβεραὶ θεοσημεῖαι ἢ ἐμφάνις τοῦ Τιμ. Σταυροῦ ἐπάνω εἰς τὸν Ὑμητόν καὶ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Κόφινά κάτω εἰς τὴν Κρήτην. Μὲ αὐτάς τὰς Θεοσημείας ὁ Χριστὸς ἔδειξεν ὅτι ὄντως αὐτὴ εἶναι ἡ ἀληθὴς Ἐκκλησία Του, εἰς τὴν ὁποῖαν εὐαρεστεῖται. Καὶ οὕτως τὸ 1935, ὅπως γνωρίζεις, ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Του Ἐπισκόπους. Ἀλλὰ δυστυχῶς, ὁ μισόκαλος, ὁ ἀντίδικος διάβολος, ἐφρόντισεν ἐντὸς πολὺ ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος, εἰς δύο μόλις ἔτη, νὰ διαιρέσῃ αὐτοὺς μέ διάφορα προσχήματα. Ἐδημιουργήθησαν σχισματικαὶ καταστάσεις αἱ ὁποῖαι δυστυχῶς μᾶς ἀκολουθοῦν μέχρι τῆς σημερινῆς ἐποχῆς. Φρόντισον λοιπὸν νὰ μείνῃς μακρὰν ἀπὸ αὐτάς τὰς καταστάσεις. Εἶθε νὰ σέ ἀξιῶσῃ ὁ Θεὸς νὰ ἀκούσῃς ὅπως ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς σου: “τόν δρόμον τετέλεκας, τὴν πίστιν τετήρηκας, ἡγωνίσθης διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. Διὰ τοῦτο λοιπὸν σοῦ ἀπόκειται ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος”, τὸν ὁποῖον περιμένει νὰ σοῦ ἀποδώσῃ ὁ δικαιοκρίτης Χριστός.

Σοῦ εὐχομαι, ὁ Ἅγιος Θεὸς νὰ σέ συνοδεύῃ εἰς ὅλην σου τὴν Ἐπισκοπικὴν ζωὴν καὶ νὰ σέ ἀξιῶσῃ νὰ σταθῇς ἐκ δεξιῶν Αὐτοῦ, συνιερουργῶν ὁμοῦ μεθ' ὅλων τῶν προὔπαρξάντων Ἱεραρχῶν εἰς τὸ οὐράνιον θυσιαστήριον τοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.»

Ἡ ἀντιφώνησις τοῦ Θεοφιλεστάτου κ. Φωτίου εἶχεν ὡς ἑξῆς:

«Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, τίμιον πρεσβυτέριον, ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Μίαν τοιαύτην στιγμὴν, δυσκολεῖται ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου νὰ εὑρῇ τὰ κατάλληλα λόγια διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὰ συναισθήματά του. Καὶ τί πράγματι, ἡμπορεῖ νὰ εἴπῃ κανεὶς ἀναλογιζόμενος τὸ μέγεθος τοῦ γεγονότος, πρὸς τὰς πενιχράς του δυνάμεις; Εἰς κληρικὸς πού ἔχει συναισθήσιν τῆς πραγματικότητος περὶ ἑαυτοῦ, δὲν πρέπει νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ἀξιώματος τούτου καὶ ὁσάκις παρόμοιοι λογισμοὶ διέρχονται ἀπ'

τόν νοῦ κάθε -κυρίως νέου- κληρικοῦ, πρέπει νὰ τοὺς ἀποδιώκῃ. Τότε ὅμως διατί ἀναφέρει ὁ Ἀπ. Παῦλος (πρὸς Τιμόθ. Α') “εἴ τίς ἐπισκοπῆς ὀρέγεται ἀγαθοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ;” Κατὰ τὴν ταπεινὴν μου γνώμην, δὲν ἀφορᾷ τοῦτο τοὺς σημερινούς κληρικούς, ἀλλ' ἀπευθύνεται πρὸς τὴν γενεάν ἐκείνην τῶν πρώτων Χριστιανῶν τῆς ἐποχῆς τῶν διωγμῶν. Τότε τὸ νὰ εἶναι κανεὶς ἀπλῶς Χριστιανός (πόσο λοιπὸν μᾶλλον Ἐπίσκοπος) ἦτο λίαν ἐπικίνδυνον, ἦτο ὡσάν νὰ ὑπέγραφε τὴν θανατικὴν του καταδίκη: τὸν πρῶτον πού συνήθως συνελάμβανον οἱ τύραννοι ἦτο ὁ Ἐπίσκοπος· νὰ πατάξουν τὸν ποιμένα διὰ νὰ διασκορπισθοῦν τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης.

Σήμερον ὅμως ὅπου ἐφύγη ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν καὶ ὅπου δὲν ὑπάρχει ὁ κίνδυνος τῶν διωγμῶν, ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος δὲν ἰσοδυναμεῖ μέ ἐπιθυμίαν μαρτυρίου, μέ αὐτοθυσίαν. Κάποιοι μάλιστα ὀγδοῇται κληρικοὶ τὸ θεωροῦν αὐτοσκοπὸν πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὁποῖου δὲν διστάζουν νὰ θυσιάσουν αὐτὴν ταύτην τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας. Διὰ τοῦτο ἡ ἐπιθυμία τῆς ἐπισκοπῆς -κατ' ἐμέ- εἶναι ἀπόβλητος διὰ τοὺς σημερινούς κληρικούς.

“Ὅταν τὸ προηγούμενον Σάββατον ἡ Ἀγία καὶ Ἱερά Σύνοδος ὅλως ἀπροσδοκῆτως μέ ἐξέλεξεν, εὐρέθην πρό μεγάλου διλήμματος. “Πῶς ἔσται μοί τοῦτο” εἶπον ἐν

ἑαυτῷ γνωρίζων τὴν πνευματικὴν μου ἀδυναμία. Ἐν μέσῳ ζάλης λογισμῶν ἀμφιβόλων μία πατρικὴ φωνὴ εἶπεν εἰς ἐμέ: “Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσῃ σοι”. Ἄν εἶναι λοιπὸν οὕτως: “Ἰδοὺ ὁ δοῦλος Κυρίου”. Καὶ πάλιν ὅμως τρέμω ἀναλογιζόμενος τὸ μέγεθος τῆς δωρεᾶς τοῦ Θεοῦ καὶ αἰσθάνομαι ἀναπολόγητος, διότι ἐνῷ δὲν παύω νὰ παροργίζω τὸν Θεόν, Ἐκεῖνος δὲν παύει νὰ μέ εὐεργετῇ. Ἄς εἶναι δεδοξασμένον λοιπὸν τὸ ὄνομα τοῦ φιλανθρώπου Κυρίου.

Προσέτι αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως

ἐκφράσω ἐκ τῆς θέσεώς μου ταύτης τάς εὐχαριστίας μου πρὸς τοὺς ἀγαπημένους μου γονεῖς, τοὺς ἀξιотίμους διδασκάλους μου καὶ τὸν ἐν Καλλίνικον ἐπὶ 12 ἔτη πνευματικόν μου πατέρα κ. Καλλίνικον δι' ὅσα καλὰ ὑπὲρ ἐμοῦ ἔπραξε.

Ἰδιαίτερος εὐχαριστῶ τὴν ἀδελφότητα τῆς Ἱ. Μονῆς Ἑσφιγμένου ἢ ὁποῖα ἐπὶ ἓν περίπου ἔτος με ἐφιλοξένησεν καὶ ξένον ὄντα με συνήγαγεν. Ἄς εἶναι εὐλογημένον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου διότι με ἠξίωσεν νὰ διαμεῖναι εἰς τὸν Ἅγιον ἐκεῖνον τόπον, νὰ περιπατήσω καὶ νὰ λειτουργήσω ἐκεῖ ὅπου τόσοι Ἅγιοι περιεπάτησαν καὶ ἐλειτούργησαν. Καὶ ἦτο ἀληθῶς ὁ τόπος τῆς “ἐξορίας” μου τόπος μᾶλλον πνευματικῆς πανδαισίας καὶ εὐφροσύνης.

Ὅσαὺτως ὀφείλω νὰ εὐχαριστήσω τὸν ἐσχάτως ἐν οὐρανοῖς μεταστάντα Γέροντα Καθηγούμενον Εὐθύμιον διὰ τὴν ἀγάπην με τὴν ὁποίαν με περιέβαλλε. Ἦτο δι' ἐμέ ἰδιαίτερα τιμὴ τὸ ὅτι ἔζησα πλησίον του κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ ἐπιγείου βίου του. Ἄς ἔχω τὴν εὐχὴν αὐτοῦ. Ἀλλὰ εὐχαριστῶ καὶ τὸν νῦν Γέροντα Καθηγούμενον Μεθόδιον, ὁ ὁποῖος ἔδειξεν εἰς τὸ πρόσωπόν μου τοσαύτην ἐμπιστοσύνην, καὶ πρὸς ὅλους τοὺς Ἑσφιγμένους Πατέρας ἐκφράζω παρρησίαν τὴν εὐγνωμοσύνην μου.

Ἀκόμη ἐκ βάθους καρδίας εὐχαριστῶ τὸν Γέροντα Καθηγούμενον τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Σκέπης π. Καλλίνικον, τὸν εἰς τὸν βωμόν τῆς Ἐκκλησίας θυσιάσαντα καὶ ἑαυτὸν καὶ τὰ τέκνα του καὶ τὸ Μοναστήριον αὐτοῦ, ἐργαζόμενος ἀθορύβως καὶ ἀνιδιοτελῶς διὰ τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου.

Εὐχαριστῶ ἀκόμη ὅσους ἦλθον (κάποιοι ἐξ αὐτῶν ἀπὸ μακράν) διὰ νὰ τιμήσουν τὴν ἀναξιότητά μου.

Τέλος εὐχαριστῶ τὸν Μακαριώτατον καθὼς καὶ πάντας τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην διὰ τῆς ὁποίας με περιέβαλλον.

«Οὐκ ἔστι πόνος ψυχῆς βαρύτερος συκοφαντίας, κἂν τε εἰς πίστιν, κἂν τε εἰς βίον τις συκοφαντεῖται· καὶ οὐδεὶς ταύτης καταφρονεῖν δύναται εἰ μὴ μόνος ὁ εἰς Θεὸν ἀποβλεπόμενος· ὡς ἡ Σωσάννα, τὸν μόνον δυνάμενον καὶ ἐξ ἀναγκῶν ῥύσασθαι, ὥσπερ κάκεινεν καὶ τοὺς ἀνθρώπους πληροφορῆσαι, ὡς περὶ ἐκείνης καὶ τὴν ψυχὴν τῇ ἐλπίδι παραμυθήσασθαι»

(Ἀγ. Μαξίμου Ὁμολογητοῦ, Δ' ἐκ. περὶ ἀγάπης, πη')

Εἶθε νὰ φανῶ ἀντάξιος τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτῆς. Ἀμήν».

5. Ἡ χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Βρεσθένης κ. Θεοδοσίου

Τὸ μέγα Μήνυμα τῆς ἐκλογῆς του ἀπεδέχθη ὁ Θεοφιλέστατος Ἐψηφισμένος Ἐπίσκοπος κ. Θεοδόσιος εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἀγίου Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου Κορωπίου Ἀττικῆς, ἀμέσως μετὰ τὸ πέρας τῆς χειροτονίας τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου, τὴν Τετάρτην 5 Αὐγούστου.

Τὴν ἐπομένην, ἡτοι τὴν 6ην Αὐγούστου ἡμέρα Πέμπτη, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ Μεταμορφώσεως ἔγινε καὶ ἡ χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου κ. Θεοδοσίου εἰς Ἐπίσκοπον τῆς πάλαι ποτέ διαλαμπάσης Ἐπισκοπῆς Βρεσθένης, εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Κορίνθου. Ἡ χειροτονία αὕτη τελευταία οὕσα μεταξὺ τῶν ὑπολοίπων, ὡς τὸ ἐπισφράγισμα αὐτῶν, συνέπεσε χρονικῶς μετὰ τῆς λαμπρᾶς δεσποτικῆς ἑορτῆς καὶ προσέδωκεν εἰς αὐτὴν ἰδιαίτεραν αἴγλην καὶ λαμπρότητα. Πεντηκοστή καὶ Μεταμόρφωσις, Ὑπερῶν καὶ Θαβώρ, πύριναι γλώσσαι καὶ ἄκτιστον φῶς, διπλὴν τὴν ἑορτὴν κατέστησαν. Ἡ περιγραφή πού ἀκολουθεῖ εἶναι τοῦ ἱερομονάχου Χαρίτωνος Παπανδρέου:

«Ὁ ἱστορικός ναὸς τῆς Μεταμορφώσεως, γνωστός εἰς τοὺς Κορινθίους ὡς “ἁγία Σωτήρα” (εἰς ἐκ τῶν παλαιότερων Ναῶν τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος μας), κατὰ τὴν κυριώνημον ἡμέραν μετεβλήθη εἰς ἓν νέον ὑπερῶν, ὅπου μετ' ὀλίγον θά ἐπανελαμβάνετο μὴ νέα Πεντηκοστή. Τοῦτο διότι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. ἐπεφύλαξε μίαν μεγάλην δωρεάν εἰς τὴν Ἀποστολικὴν (τοπικὴν) Ἐκκλησίαν τῆς Πελοποννήσου. “Ψήφοις κανονικαῖς ἐξελέξατο ὡς Ἐπίσκοπον Βρεσθένης τὸν Πανοσιώτατον Ἱερομόναχον Θεοδόσιον Βασιλείου” (ἀπόσπασμα ὑπομνήματος ἐκλογῆς).

Ἀπὸ “ὄρθρου βαθέως”, ἑκατοντάδες πιστῶν κατέκλεισαν τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν ἀλλὰ καὶ τὸν γύρω ἀπ' αὐτὸν αὐλεῖο χώρον.

Ἡ συμμετοχὴ τριῶν διακόνων καὶ δεκαπέντε πρεσβυτέρων προσέδωκε μεγαλοπρέπειαν εἰς τὴν ἑορτὴν. Αὐτό ὅμως πού κατελάμπρυνε τὴν ἑορτὴν ἦτο ἡ παρουσία καὶ συλλειτουργία τεσσάρων Μητροπολιτῶν, οἱ ὁποῖοι θά ἐχειροτόνουν

μετ' ὀλίγου τόν ἐψηφισμένον νέον Ἐπίσκοπον.

Παρόντες, ἐκτός τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης καί Δημητριάδος κ.κ. Μάξιμος, ὁ πολίος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν κ.κ. Στέφανος καί ὁ Μητροπολίτης Ἀμερικῆς Βορείου καί Νοτίου κ.κ. Παῦλος.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ἐτελείωσεν μέ συνδυασμόν τῶν ὕμνων τῆς ἐορτῆς καί τῆς Πεντηκοστῆς (διά τόν λόγον τῆς ἀρχιερατικῆς χειροτονίας), πού ἀπέδωσεν ὁ χορός τῶν ἱεροψαλτῶν μέ ἐπικεφαλῆς τὸ παλαίμαχο πρωτοψάλτην Ἰωάννην Συμεωνίδην καί μέλη τούς εὐλαβεστάτους Εὐθυμ. Καραμούζη, Ἐπιφ. Ροῦσσο, Δημ. Χατζῆ καί Παῦλο Παπαχρήστου. Τότε ἠκούσθη ἡ φωνή τοῦ Ἀρχιδιακόνου “πρόσχωμεν”, πού μᾶς ἐκάλει δηλαδή μέ κατάνυξιν καί σιωπὴν νά “ἐντείνωμε τὴν προσοχή μας” προσευχόμενοι.

Μετά βαθυτάτης κατανύξεως δύο Ἱερομόναχοι ὠδήγησαν τόν ὑποψήφιον ἐπίσκοπον ἔμπροσθεν τοῦ τελεουργοῦ Μητροπολίτου μας. Τό πιστόν πνευματικόν τέκνον ἔμπροσθεν τοῦ πνευματικοῦ του Πατρός!

Ἐμπλεος συγκινήσεως ἐκεῖνος ἐρωτᾷ:

“Τί προσήλθες ἐνθάδε παρ' ἡμῶν ἐτῶν;”

Ὁ ὑποψήφιος μέ τρεμάμενην φωνήν, ἔχων ἐπίγνωσιν τοῦ τολμήματος, ψελλίζει:

“Τὴν χειροτονία τῆς Ἀρχιερατικῆς χάριτος”.

Ὁ Σεβ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τόν ἀνακρίνει διὰ τὴν πίστιν του καί τόν ἐρωτᾷ:

“Καί τί πιστεύεις;”

Ὁ ὑποψήφιος ἀποκρίνεται ἀπαγγέλων τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως καί τούς συνταχθέντας λιβέλλους κατὰ πάσης αἵρέσεως (Δημόσια καταδίκη τῶν αἱρέσεων)! Καί οὕτως ἤρχισεν ἡ Θεία Λειτουργία τῆς ἐορτῆς.

Μετά τόν Τρισάγιον ὕμνον καί τὰς φῆμας τῶν λειτουργῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν ἔφθασεν ἡ στιγμή τῆς χειροτονίας. Δύο Ἱερομόναχοι ὁδηγοῦν τόν

ὑποψήφιον εἰς τὸ μέσον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ διὰ νά πραγματοποιηθῇ ἡ προσφώνησις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας, ὁ ὁποῖος μεταξύ ἄλλων εἶπε:

“...Μέ τὴν σημερινήν σου χειροτονίαν, Θεοφιλέστατε, δέν ἐπιβραβεύονται αἱ Ἀκαδημαϊκαὶ σου γνώσεις, ἀλλ' ὁ ζῆλος σου διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν! Δέν ἐπιβραβεύεται ἡ ἐπιστημονικὴ σου κατάρτισις, ἀλλὰ ἡ ὑπακοή σου μετ' αὐταπαρνήσεως πρὸς τὴν μαχομένην Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Δέν ἐπιβραβεύονται αἱ γνώσεις σου, ἀλλ' ἡ ἀφοσίωσις σου εἰς τὰ ἰδανικά τῆς πίστεως καί τῆς πατρίδος πού τόσον δεινῶς δοκιμάζονται σήμερον... Σήμερον ἡ κοινωνία, περισσότερο ὁμως ἡ

Ἐκκλησία, δέν ἔχουν τόσον μεγάλην ἀνάγκην ἀπὸ “πτυχιούχους” τῶν διαφόρων ἐπιστημῶν, δόξα τῷ Θεῷ περισσεύουν οἱ ὑπάρχοντες, ὅσον ἀπὸ ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι πιστεύουν καί πράττουν τὰ ὑπὸ τῶν Ἀγίων Πατέρων διδασκόμενα.

... Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος ἀναπολῶν τὸ πέρασμα τοῦ Μεγάλου Ἀντωνίου ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας κατὰ τὴν σκοτεινὴν περίοδο τοῦ Ἀρειανισμοῦ μονολογεῖ: “Τὰ θεολογικά μου συγγράμματα, τὰ κηρύγματά μου, αἱ μακροχρόνιοι ἐξορίαι μου καί οἱ ποικίλοι διωγμοί οὓς ὑπέστην παρά τῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεως, δέν ἐπανεφέραν εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν τόσους πολλούς ἐκ τῆς αἵρέσεως τοῦ

Ἀρείου, ὅσους ἐπέστρεψεν τὸ πέρασμα καί μόνον τοῦ Μ. Ἀντωνίου ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας, ὅτε οὗτος ἦλθεν πρὸς συνάντησίν μου!” Ἴσως εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον, ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος, νά ὑπερβάλλῃ ἢ νά θέλῃ νά δείξῃ τὴν ἰδικὴν του ταπείνωσιν. Ὁμως, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ τοῦ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Παύλου μᾶς διδάσκει: “Ὁ Θεὸς ἐδιάλεξε, διὰ τὴν καλὴν των διάθεσιν, τούς ἀπλοϊκοὺς αὐτούς, τούς ὁποίους ὁ κόσμος θεωρεῖ μωρούς (ἀνοήτους), διὰ νά καταντροπιάσῃ ἔτσι τούς σοφοὺς. Ἐδιάλεξε τούς ἀδυνάτους κατὰ κόσμον, διὰ νά καταντροπιάσῃ ἐκεῖνους πού ἔχουν ἰσχύν καί ἐπιρροήν. Καί ἐδιάλεξεν ἀκόμη ὁ Θεὸς ἐκεῖνους πού ἔχουν ἄση-

μον κατά κόσμον τήν καταγωγήν καί τούς περιφρονημένους ἐκ μέρους τῶν ἀνθρώπων τοῦ κόσμου καί ἐκείνους πού οἱ σοφοί καί ἰσχυροί τούς ἀντιπαρέρχονται μέ περιφρόνησιν, ὡσάν νά μή ὑπάρχουν ἄν. Αὐτούς ἐδιάλεξεν ὁ Θεός διά νά καταλύσῃ καί νά ἀποδείξῃ χωρίς καμμίαν ἀξίαν ἐκείνους, τούς ὁποίους ὁ κόσμος θεωρεῖ μεγάλους καί ἰσχυρούς (Α' Κορ. 27-28).

... Ἄς μή μᾶς διαφεύγῃ, Θεοφιλέστατε, ὅτι ὅταν κατά τήν Α' Οἰκουμενικήν Σύνοδον οἱ Θεοφόροι ἐκεῖνοι Πατέρες μέ τήν σοφίαν ἡ ὁποία τούς διέκρινεν ἐδυσκολεύοντο νά ἀντιμετωπίσουν τόν Ἄρειον, τότε τό “μωρόν τοῦ Θεοῦ” (ὁ ἅγιος Σπυρίδων) “σοφώτερος τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο” (Α' Κορ. 25). Μέ τό ἀπλοϊκόν, πλήν κατὰ φώτισιν Θεοῦ, παράδειγμα τῆς κεραμίδος κατήσχυνεν τόν Ἄρειον καί τήν ψευτοδιδασκαλίαν του περί τῆς Θεότητος τοῦ Ἰησοῦ.

... Μεῖνε εἰς τήν ἀπλότητα πού σέ χαρακτηρίζει ἕως τῆς σήμερον! Μεῖνε ὁ χαμογελαστός ἐκπρόσωπος τοῦ Θεοῦ, πού πάντα ἔχει ἕναν παρήγορον λόγον διά κάθε ἀμαρτωλόν πού προσφεύγει εἰς τό ἐπιτραχήλιόν του! Μεῖνε ὁ ἄκακος Θεοδόσιος πού ἐγνωρίσαμε, ἡγαπήσαμε καί ἐσεβάσθημεν ὅλοι! Μεῖνε ὁ ταπεινός δοῦλος, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ. Καί νά εἶσαι βέβαιος ὅτι, ἂν τό κατορθώσῃς καί φέρῃς εἰς αἴσιον πέρας τόν καλόν ἀγῶνα σου, ὅχι μόνο δέν θά βλάβῃς τήν ψυχήν σου μέ τό ὕψιστο ἀξίωμα τῆς ἀρχιερωσύνης πού θά λάβῃς ἐντός ὀλίγου· ἀλλά ἀντιθέτως ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκ τοῦ ματαίου κόσμου τούτου ἐξόδου σου, θά σέ ἀναμείνῃ ὁ δίκαιος Κριτής διά νά σοῦ ἀπονείμῃ τόν τῆς δικαιοσύνης στέφανον!...”

Ὁ Θεοφιλέστατος ἐψηφισμένος μέ δάκρυα εἰς τούς ὀφθαλμούς καί βαθεῖά συγκινημένος ἀντιφωνῶν εἶπε:

“Δέν ἔχω λόγους διά νά ἐκφράσω τήν τιμὴν πού ἔκαμε πρὸς τό ταπεινόν πρόσωπόν μου ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀσφαλῶς εἶμαι ὁ ταπεινώτερος ἐκ τῶν ἀδελφῶν συμπρεσβυτέρων τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος. Ἐχοντας πλήρην ἐπίγνωσιν τῶν ἀμαρτιῶν μου καί τῆς ἀναξιότητός μου ὅταν μοῦ ἀνεκοινώσατε, σεβαστέ μου Μητροπολίτα καί Γέροντα, τήν ἀπόφασιν περί τῆς ἐκλογῆς μου, σᾶς ἀπῆντησα ὅ,τι ναί μὲν μέ κολακεύει ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀλλά εἶναι πολὺ βαρὺ τό ἀξίωμα καί αἱ ὑποχρεώσεις πού προκύπτουν ἀπὸ αὐτό διά τὰς ἀσθενικάς δυνάμεις μου. Σεῖς μοῦ ἀνταπαντήσατε,

νά ἔχω ἐμπιστοσύνην εἰς τήν ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί μέ παρόμοια λόγια ὅπως εἰς τήν προσφώνησίν Σας μέ ἐπέισατε νά κάνω ὑπακοήν. Δέν γνωρίζω ποῖον εἶναι τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Τό μόνον πού γνωρίζω εἶναι ἡ ἀνικανότης καί ἀναξιότης μου. Θέλων νά ἀποδείξω τήν πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς τό σεπτόν πρόσωπόν Σας καί εἰς τήν Ἱεράν μας Σύνοδον πείθομαι εἰς τήν ἐκλογὴν Σας αὐτήν, ἀλλά ἐπιτρέψατέ μου καί πάλιν ἔντρομος νά ἐπιχειρήσω τήν ὑποταγήν μου ψελλίζοντας “Ἰδοὺ ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου, γένοιτο μοί κατά τό ρῆμα Σου”.

Μετά τὰς προσφωνήσεις καί ἀντιφωνήσεις, ἔφθασεν ἡ ἱερὴ στιγμή τῆς χειροτονίας. Οἱ δύο ἱερομόναχοι ὑποβαστάζοντες τόν ὑποψήφιον τόν συνώδευσαν συμβολικῶς μέχρι τῶν ἁγίων Πυλῶν, ὅπου τόν παρέλαβον δύο Μητροπολίται καί τόν ὠδήγησαν μέσα εἰς τό ἱερόν βῆμα διά νά βάλλῃ μετάνοιαν εἰς τόν τελετουργόν Μητροπολίτην μας καί νά προσκυνήσῃ τήν ἁγίαν Τράπεζαν, ἐνῶ ταυτοχρόνως ἔψαλλον τὰ τροπάρια “Ἅγιοι Μάρτυρες οἱ καλῶς ἀθλήσαντες..., Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός...” καί τό “Ἡσαΐα χόρευε...”.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ ὑποψήφιος ἐγονάτισεν ἔμπροσθεν τοῦ φρικτοῦ θυσιαστηρίου καί οἱ ἅγιοι ἀρχιερεῖς ἡνοῖξαν τό ἱερό Εὐαγγέλιο καί τό ἐτοποθέτησαν ἐπάνω εἰς τήν κεφαλὴν του, ὁ δέ τελετουργός Μητροπολίτης μας ἐτοποθέτησεν τό ὠμοφόριο του καί τό δεξί του χέρι καί μέ τρεμαμένην φωνὴν εἶπε: “Ψήφω καί δοκιμασίᾳ... Ἡ θεία χάρις... προχειρίζεται Θεοδόσιον τόν Θεοφιλέστατον Πρεσβύτερον Ἐπίσκοπον τῆς Θεοσώστου Πόλεως Βρεσθένης...”.

Ἐπειτα, οἱ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς ἐνέδυσαν μέ τὰ ἀρχιερατικά ἄμφια τόν νέον Ἐπίσκοπον ἀναφωνοῦντες “Ἀξιος”, τότε ὅλοι οἱ πιστοὶ διετράνωσαν τήν συμφωνίαν των ἐπαναλαμβάνοντες τό Ἀξιος! Τέλος ὅλοι μαζί κλῆρος καί λαός ἔψαλλον τήν φήμην τοῦ νέου Ἐπισκόπου “Θεοδοσίου τοῦ Θεοφιλεστάτου καί Θεοπροβλήτου Ἐπισκόπου, τῆς ἀγιωτάτης Ἐπισκοπῆς Βρεσθένης, ἡμῶν δέ πατρός καί ἱεράρχου, πολλὰ τὰ ἔτη”. Μέ τόν ἀσπασμόν τοῦ νέου Ἐπισκόπου ἀπὸ ὅλους τούς κληρικούς ἔλαβε τέλος ἡ ἀκολουθία τῆς χειροτονίας, ὁ δέ νέος Ἐπίσκοπος ἐτέλεσεν τήν πρώτην του Ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν, μετὰ τό τέλος τῆς ὁποίας ἐμοίρασε τό ἀντίδωρον εἰς τούς πιστοὺς οἱ ὁποῖοι μέ τήν σειράν των ὑπέβαλλον τὰ σέβη των».

Μετά τας χειροτονίας τῶν νέων Ἐπισκόπων ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ἀριθμεῖ 11 μέλη. Οἱ νέοι Ἀρχιερεῖς ἀνέλαβον εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἔργον. Οἱ δύο ἐπαρχιοῦχοι Ἐπίσκοποι Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιος καί Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος περιῆλθον ἤδη σχεδόν ὅλας τας ἐνορίας καί Μοναστικές ἀδελφότητας τῶν ἐπαρχιῶν των, λειτουργοῦντες, χωροστατοῦντες καί διδάσκοντες τό ποίμνιον γενόμενοι δεκτοί μέ ἐκδηλώσεις ἰδιαιτέρας χαρᾶς ἀπό τό ποίμνιόν των. Οἱ δέ τιτουλάριοι Ἐπίσκοποι ἀνέλαβον τό ἔργον τῆς βοηθείας καί ἀναπληρώσεως τοῦ Μακαριωτάτου εἴτε τῶν ἐπιχωρίων Ἐπισκόπων ὅπου τοῦτο κρίνεται ἀναγκαῖον. Ἄς σημειωθῇ ὅτι ὁ Μακαριώτατος

Ἀρχιεπίσκοπος τὰ τελευταῖα ἔτη εἶχεν ἐπιφορτισθεῖ μέ τό μεγαλύτερον μέρος τῶν ἐν χηρείᾳ Μητροπόλεων.

Μετά λοιπόν τήν κάλυψιν τῶν δύο Ἐπισκοπικῶν ἐδρῶν ἐκ τῶν ἐν χηρείᾳ, ἀπέστειλε τήν κάτωθι ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτόν κληρικούς ἀναγγέλουσα τοῦτο.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 17

Πρὸς

Τόν Ἱερὸν Κλῆρον τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας.

Πανοσιώτατοι, αἰδεσιμότατοι Πατέρες ἀδελφοί ἐν Χριστῷ,

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ σὺν τῷ ἀπείρῳ αὐτοῦ ἐλέει εἶσαν μεθ' ὑμῶν.

Ἡ Ἐκκλησία μας διὰ τῶν συντελεσθεισῶν εὐδοκίᾳ Θεοῦ ἐπισκοπικῶν χειροτονιῶν, ἐπλήρωσε κατὰ καθῆκον τὰς κενὰς θέσεις τῶν Μητροπόλεων Πειραιῶς καί Σαλαμίνος καθὼς καί Ἀττικῆς καί Βοιωτίας, αἱ ὁποῖαι μέχρι τώρα εὐρίσκοντο ὑπὸ τὴν ποιμαντορίαν τῆς ταπεινότητός μου ἐπιτροπικῶς, ὡς ἐν χηρείᾳ ἐπὶ μακρόν διατελοῦσαι. Ὡς ἐκ τούτου, καί μετὰ πλέον τὴν ἐκλογὴν καί χειροτονίαν Ἐπισκόπων διὰ τὰς ὡς ἄνω Μητροπόλεις, καλοῦνται πάντες οἱ ἱερεῖς, οἱ εἰς τὰ ὄρια τῶν ἀνωτέρω δύο ἐπισκοπικῶν ἐπαρχιῶν ἱεροπρακτοῦντες, εἴτε ἐν Ναοῖς, εἴτε ἐν Μοναῖς, εἴτε ἐν οἴκοις (χάριν ἁγιασμῶν κ.λπ.) νά μνημονεύωσι τῶν ὀνομάτων τῶν νεοχειροτηθέντων Ἐπισκόπων πρὸς τοὺς ὁποίους θά ἔχωσι καί τὴν ἀπὸ τοῦδε καί ἐξῆς κανονικὴν αὐτῶν ἀναφοράν. Οὕτω λοιπόν:

α) Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Πειραιῶς καί Σαλαμίνος θά μνημονεύεται τό ὄνομα τοῦ ἐπιχωρίου Ἐπισκόπου κ. Γεροντίου.

β) Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἀττικῆς καί Βοιωτίας θά μνημονεύεται τό ὄνομα τοῦ ἐπιχωρίου ἐπίσης Ἐπισκόπου κ. Χρυσοστόμου.

Ἐχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι εἰς τὴν προσγενομένην τάξιν καί νομιμότητα τῆς Ἐκκλησίας δέν θά ὑπάρξουν διαφοροποιήσεις, συμφώνως ἄλλωστε καί πρὸς τὰς ὑποσχέσεις περὶ τηρήσεως καί ὑποταγῆς εἰς τοὺς ἱερούς κανόνας, μετὰ τὴν ἀποσυρσιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου.

Μετ' εὐχῶν διαπύρων

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β' Πρόεδρος

ΟΤΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΤΗΣ ΙΕΡΩΣΥΝΗΣ ΑΞΙΩΜΑ ΜΟΝΗ Η ΑΡΕΤΗ ΔΕΟΝ ΕΣΤΙ ΝΑ ΑΓΗ, ΚΑΙ ΟΤΙ ΟΥΤΕ Η ΠΟΛΙΑ ΝΑ ΠΡΟΤΙΜΑΤΑΙ ΟΥΤΕ Η ΝΕΟΤΗΣ ΝΑ ΑΠΩΘΗΤΑΙ

Ὁ θεῖος Χρυσόστομος λέγει «Οὔτε ἡ πολιὰ ἀρετὴ οὔτε ἡ νεότης κακία· οἱ γάρ τρεῖς παῖδες τὴν φλόγα δρόσον εἰργάσαντο, καί Δανιὴλ δωδεκαετὴς τοὺς λέοντας πρόβατα ἐποίησε· Παῦλος δέ γεγηρακῶς καί πεπολιωμένος σκυλευτὴς γέγονε τῶν Ἐκκλησιῶν, καί μετὰ ταῦτα τό βραβεῖον τῆς πίστεως ἤρπασε καί πρόβατον γέγονε ἀγαθότητος καί κηρυξ καί Ἀπόστολος. Οὐ χρή οὖν τὴν σύνεσιν ἡλικία κρίνειν, οὐδέ τὸν πρεσβύτερον ἀπὸ τῆς πολιᾶς δοκιμάζειν, οὐδέ τὸν νέον πάντως ἀπείργειν τῆς τοιαύτης διακονίας» καί «ἐάν τις ράθυμος, οὐδέν σέ ὠφελήσῃ τό γῆρας· πολιὰ γάρ οὐ τρίχες λευκαί, ἀλλὰ ψυχῆς ἀρετὴ» καί «νέον ἄρα ἐπίσκοπον ἢ ἱερέα, μή διάβαλλε· οὐ γάρ ἐν τῇ διαφορᾷ τῆς ἡλικίας ἡ ἀρετὴ καί κακία, ἀλλ' ἐν τῇ διαφορᾷ τῆς γνώμης».

Καί ὁ Σολομών λέγει «πολιὰ δέ ἐστὶ φρόνησις, καί ἡλικία γῆρας βίος ἀκηλίδωτος» (Σοφ. Σολ. δ', 9).

(ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ,

Ἐκδ. Ρηγοπούλου, σελ. 186)

ΠΡΩΘΕΙΤΑΙ Η ΕΝΑΡΞΙΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΥΠΟ ΤΟΝ ΑΡΧ/ΠΟΝ κ. ΑΝΔΡΕΑΝ Γ.Ο.Χ.

1.

Ὅπως εἶναι γνωστόν, ὁ Ἀρχ/πος τῶν Ματθαϊκῶν κ. Ἀνδρέας κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων τοῦ 1998 ἐζήτησε τὴν ἐπανεναρξιν «Διαλόγου» μεταξύ μας διὰ τὴν ἄρσιν τῶν ὑφισταμένων διαφορῶν μας. Τὴν πρότασιν αὐτὴν τοῦ Ἀρχ/που κ. Ἀνδρέου διεβίβασε πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν μας ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Μεσογαίας κ. Κήρυκος μόλις πρόσφατα μέ τὸ ἀκόλουθον ἐγγραφον αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον παραθέτομεν ἄνευ οἰουδήποτε σχολιασμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23-6-1999 (Ε.Η.)

ΠΡΟΣ

τὸν Ἀρχιεπίσκοπον κ. Χρυσόστομον

(Ἀκακιακῆς παρατάξεως)

καὶ τοὺς περὶ αὐτόν Ἐπισκόπους.

Ἀγαπητοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε.

Διὰ τοῦ παρόντος γνωρίζεται Ὑμῖν, ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, ἐνημερώθη διὰ τὴν θετικὴν ἀνταπόκρισιν Ὑμῶν εἰς τὴν ἡμετέραν πρότασιν περὶ ἐπανεναρξεως τοῦ θεολογικοῦ Διαλόγου καὶ ὁμοφώνως ἀπεφάσισε τὴν συνέχισιν του εἰς τὸ ἴδιον πνεῦμα τῆς «ἀγάπης ἐν ἀληθείᾳ», τῆς Κανονικῆς ἀκριβείας καὶ τῆς σωζούσης οἰκονομίας, ὅπου καὶ ὅσον αὕτη χωρεῖ.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος φρονεῖ ὅτι ἡ πραγματικὴ πρόοδος, ἡ ὁποία ἐσημειώθη ἐπὶ τῶν δύο πρώτων θεμάτων, τὰ ὁποία συνεζητήθησαν, πρέπει νὰ συνεχισθῇ καὶ ἐπὶ ὅλων τῶν ὑπολοίπων θεμάτων, τὰ ὁποία εἶναι ἐν πολλοῖς σχετικὰ. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ συνέχισις τοῦ θεολογικοῦ Διαλόγου δεόν νὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προδιαγεγραμμένων καὶ κοινῶς ἀνεγνωρισμένων θέσεων τῶν ἤδη συζητηθέντων θεμάτων.

Εἰδικώτερον:

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, κατὰ τὴν συνεδρίασιν Αὐτῆς τῆς 4-2-1999, προέβη εἰς τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ θεολογικοῦ Διαλόγου, αἱ ὁποῖαι (κεναὶ θέσεις) ἐδημιουργήθησαν ὕστερα ἀπὸ τὴν κατὰ τὸ 1995 ἀπόσχισιν καὶ ἔκπτωσιν ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. τινῶν Κληρικῶν,

δύο ἐκ τῶν ὁποίων συμμετεῖχον εἰς τὴν Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν, ἡ ὁποία διεξήγαγε τὸν Θεολογικόν Διάλογον μέχρι τὸ 1991. Οὕτω ἡ Μόνιμος Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου ὠρίσθη ὡς κάτωθι:

α) Μητροπολίτης Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς Κήρυκος, ὡς Πρόεδρος,

β) Ἀρχιμ. Στέφανος Τσακίρογλου,

γ) Ἱερομ. Νεόφυτος Τσακίρογλου,

δ) Ἐλευθέριος Γκουτζίδης, θεολόγος Καθηγητῆς καὶ

ε) Δημήτριος Κάτσουρας, Δ/ντῆς τοῦ Κ.Γ.Ο., ὡς μέλη.

Ἡ ἀνωτέρω Ἐπιτροπὴ ἔλαβε πάλιν τὴν ἐντολὴν καὶ εὐλογίαν, ὅπως μετὰ πολλῆς προσοχῆς, φρονήσεως καὶ φόβου Θεοῦ συνεχίσῃ, ἐντός τῶν προαναφερθέντων πλαισίων, τὸν μεθ' Ὑμῶν Θεολογικόν Διάλογον, ἀπὸ τὸ σημεῖον ἀπὸ τὸ ὁποῖον οὗτος διεκόπη, ἐνημερώνουσα κανονικῶς τὴν Ἱεράν Σύνοδον.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ἀναμένει νὰ γνωρίσῃ καὶ τὴν σύνθεσιν τῆς Ὑμετέρας Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐνῶ θερμῶς ἐπεύχεται πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστόν νὰ χαρίσῃ εἰς ὅλους μας πνεῦμα ἀληθοῦς ἀγάπης, συνέσεως, ταπεινοφροσύνης καὶ ὀρθοφροσύνης ἐπὶ τῷ τέλει, ἵνα οἱ πάντες ἐν ὧμεν ἐν τῇ Ἀγίᾳ Του Ἐκκλησίᾳ.

Ἐπὶ τούτοις διατελοῦμεν τῇ χρηστῇ ἐλπίδι, ὅπως Κύριος ὁ Θεός εὐλογήσῃ τὴν νέαν ταύτην προσπάθειαν πρὸς δόξαν Αὐτοῦ καὶ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας.

Ἡ παροῦσα ἐπιστολὴ ἐνεκρίθη κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς 22-6-1999 (Ε.Η.) καὶ ἀποστέλλεται ἀποφάσει καὶ ἐξουσιοδοτήσῃ Αὐτῆς.

Ο ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

† Ο ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΚΗΡΥΚΟΣ

2.

Κατόπιν τοῦ ἀνωτέρω ἐγγράφου, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπός μας κ. Χρυσόστομος, ἀπηύθυνε τὴν ἀπὸ 24/6/99 ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ἀρχ/πον κ. Ἀνδρέαν, διὰ τῆς ὁποίας ἀνεκοί-

νωσεν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Ἐκκλησίας μας διὰ τὴν διενέργειαν τοῦ «Διαλόγου» πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ποθητῆς Ἑνώσεως τῶν διεστώτων.

Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ.κ. Χρυσόστομου ἔχει οὕτω:

Μακαριώτατον Ἀθῆναι 24-7-1999

Ἀρχιεπίσκοπον κ. Ἀνδρέαν

Ὁδὸς Μπότσαρη 8

121 31 Περιστέρι

Μακαριώτατε,

Ὁ Κύριος εἶη ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν.

Ἀπαντῶντες εἰς τό ὑπ' ἀριθμ. 3091/23-6-1999 ὑμέτερον ἔγγραφον ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσωμεν Ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα:

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας ἤδη κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 16-7-1998, λαβοῦσα γνώσιν ἐκ δημοσιευμάτων τοῦ ὑμετέρου περιοδικοῦ «Κῆρυξ Γνησίων Ὁρθοδόξων» (ἀριθ. 240/241 Ἰαν.-Φέβρ. 1998) πρότασίν σας διὰ «Θεολογικὸν Διάλογον ἀληθείας ἐν ἀγάπῃ διὰ νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ ἀμαρτία τοῦ σχίσματος» ἀπεφάσισε ν' ἀποδεχθῇ τὴν διεξαγωγὴν νέου Διαλόγου μεταξύ ἡμῶν τε καὶ ὑμῶν, προκειμένου ἐν ἀγάπῃ, εἰλικρινείᾳ, καλοπιστίᾳ καὶ πλήρει διαφανείᾳ ἐξετασθοῦν τὰ σήμερον διαιροῦντα τὰς δύο πλευράς σημεῖα, ὡς καὶ ὁ τρόπος ἄρσεως αὐτῶν, διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ μία κατὰ Θεὸν ἔνωσις καὶ ἀμφοτέροι ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν πρό τοῦ 1937 κατάστασιν.

Ὡς ἐκ τούτου ὥρισεν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τοῦ Διαλόγου ἀποτελουμένην ἐκ τῶν:

1. Σεβ. Μητροπολίτου Ἀχαΐας κ. **Καλλινίκου**, ὡς Προέδρου

2. Σεβ. Μητροπολίτου Ἀμερικῆς κ. **Παύλου**

3. Ἀρχιμ. **Γερωντίου** Λουδάρου

4. Ἀρχιμ. **Χρυσόστομου** Μανιώτη

5. Ἀρχιμ. **Γρηγορίου** Ταυλαρίου

6. Ἱερομ. **Φωτίου** Μαντάλη, ὡς Γραμματέως

καὶ 7. Ἱερομ. **Γρηγορίου** Μαρκοπούλου,

ἐπεφυλάχθη δέ εἰς ἄλλην συνεδρίασιν νὰ ὀρίσῃ καὶ ἓν ἀναπληρωματικὸν μέλος.

Γνωρίζοντες φιλαδέλφως τὴν ἀνωτέρω ἀποφασίν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῇ Ὑμετέρᾳ προσφιλεῖ ἡμῖν Μακαριότητι, εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος εὐλογήσῃ τὴν κοινὴν προσπάθειαν ἡμῶν διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ, πρὸς δόξαν τῆς φιλάτης Ὁρθοδοξίας.

Μετά τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β΄

3.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Πρόεδρος τῆς διορισθείσης ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας Ἐπιτροπῆς Σεβ. Μητροπολίτης Ἀχαΐας κ. Καλλνίκος ἔστειλε τὴν ἀπὸ 30/8/1999 ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον κ. Ἀνδρέαν μέ τὴν ὁποίαν προέτεινε ἡμερομηνίαν, τόπον καὶ θέματα ἡμερησίας διατάξεως τῶν δύο ἐπιτροπῶν πρὸς ἔναρξιν τοῦ «Θεολογικοῦ Διαλόγου».

Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀχαΐας κ. Καλλνίκου ἔχει οὕτω:

Μακαριώτατε εὐλογεῖτε,

Κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 642/24-6-1999 ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν πρὸς Ὑμᾶς διὰ τοῦ ὁποίου Σᾶς ἐγνωστοποιήθη ἡ ἀποδοχὴ τῆς προτάσεως Σας διὰ τὴν ἐπανέναρξιν τοῦ διαλόγου μεταξύ ἡμῶν τε καὶ Ὑμῶν, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ Σᾶς πληροφορήσωμεν ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἡμῶν συσταθεῖσα Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ διαλόγου εἶναι καθ' ὅλα ἔτοιμος διὰ τὴν ἔναρξιν τούτου. Διό καὶ προτείνομεν ἑάν καὶ Ὑμεῖς συμφωνεῖτε, ὅπως:

1. Τό συντομώτερον, καὶ εἰ δυνατόν τὴν 17ην Ὀκτωβρίου 1999 (Ὁρθ. Ἡμ.), ἄλλως τὴν 14ην Νοεμβρίου 1999 (Ὁρθ. Ἡμ.), καὶ ὥραν 10 π.μ. συνέλθωσιν εἰς κοινὴν συνεδρίασιν αἱ ἑκατέρωθεν δύο Ἐπιτροπαί, ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἡμῶν, ὁδὸς Σατωβριάνδου 31, ἄλλως ἐν τοῖς ὑμετέροις γραφείοις.

2. Τὰ θέματα ἡμερησίας διατάξεως τῆς αὐτῆς κοινῆς συνεδριάσεως τῶν δύο Ἐπιτροπῶν, κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν δεόν νὰ ᾧσιν:

α) Προσφωνήσεις τῶν Προέδρων τῶν δύο Ἐπιτροπῶν.

β) Διαδικασίαι διεξαγωγῆς τοῦ διαλόγου, ἥτοι τό τεχνικὸν μέρος.

γ) Κατάρτισις θεμάτων ἡμερησίας διατάξεως καὶ ὀρισμός χρόνου καὶ τόπου τῆς δευτέρας συνεδριάσεως τῶν δύο Ἐπιτροπῶν.

Ἐπὶ τούτοις, πληροφοροῦμεν Ὑμᾶς ὅτι ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τοῦ «Θεολογικοῦ διαλόγου» Ἐπιτροπὴ εἶναι καθ' ὅλα ἔτοιμος ἀνά πάσαν στιγμὴν νὰ γνωστοποιήσῃ Ὑμῖν δι' ἐγγράφου τῆς τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα ἔκρινεν ὅτι διαιροῦσιν ἡμᾶς, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ταυτοχρόνου ἐπιδόσεως εἰς ἡμᾶς τοῦ ἀντιστοίχου ἐγγράφου τῆς Ὑμετέρας Ἐπιτροπῆς, προκειμένου νὰ ὀρισθῶσιν εἰσηγηταὶ δι' ἓν ἕκαστον τῶν θεμάτων αὐτῶν ἐγκαίρως.

Εἴμεθα πρόθυμοι πρὸς παροχὴν κάθε διευ-

κρινίσεως, ἥ περαιτέρω συνεννοήσεως διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον διεξαγωγὴν τοῦ διαλόγου.

Μετά τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης

† Ὁ Ἀχαΐας Καλλίνικος

Πρόεδρος Ἐπιτροπῆς

Πρέπει νά σημειωθῇ ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας μέ ἐπιστολή της ἐζήτησε τὴν διενέργεια «Θεο-

λογικοῦ Διαλόγου» καί μέ τούς πέντε Μητροπολίτας ποῦ ἀπεκόπησαν ἀπό τόν Ἀρχ/πον κ. Ἀνδρέαν, πλὴν ὅμως μέχρι σήμερον οὐδεμία ἀπάντησις ἐδόθη ἐκ μέρους των.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» εὐχεται ὁλοφύχως ὅπως ὁ Κύριος εὐλογήσῃ τὴν προσπάθειαν καί δρέψωμεν συντόμως πλουσίους καρπούς.

ΕΝΙΣΧΥΣΑΝ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

Κατωτέρω δημοσιεύομεν κατάλογον τῶν ὧσων ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὴν ἔκκλησιν τῆς Ἐκκλησίας πρὸς οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν ὥστε νά δυνηθῇ νά ἀνταπεξέλθῃ εἰς τό ἔργον της. Εὐχαριστοῦμεν τοὺς ἐνισχύσαντας καί ἀναμένομεν τὴν εὐαισθητοποίησιν καί τῶν ὑπολοίπων.

Ἱ.Ν. Ἀγίου Σπυρίδωνος Γαλάτσι	100.000
Ἱ.Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου Ρίζες Τριπόλ.	15.000
Ἱ.Ν. Ἀγίου Μάρκου Χίος	50.000
Ἱ.Ν. Ἀγίου Μάρκου Κορωπί	50.000
Ἱ.Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀχαρναί	20.000
Ἱ.Ν. Ἀγ. Παντελεήμονος Πάτρα	25.000
Ἱ.Ν. Ἀγ. Μάρκου Εὐγενικός	25.000
Ἱ.Ν. Ἀγ. Πατέρων Παιανία	100.000
Ἱ.Ν. Ἀγ. Πάντων Θήβα	100.000
Ἱ.Ν. Ἀγ. Φανουρίου Γλυφάδος	70.000
Ἱ.Ν. Παν. Μυρτιδιωτίσσης Π. Φάληρο	30.000
Ἱ.Ν. Εὐαγγ. Θεοτόκου Καραβάς	60.000
Ἱ.Ν. Μεταμορφ. Σωτήρος Ἀγ. Βαρβάρα	40.000
Ἱ.Ν. Ἀγ. Παρασκευῆς Μοναστηράκι	100.000
Ἱ.Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου Ταμπούρια	130.000
Ἱ.Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου Περιστερί	60.000
Ἱ.Ν. Ἀγ. Ἀνδρέου Περιστερί	60.000
Ἱ.Ν. Ἀγ. Νικολάου Ἀχαρναί	40.000
Ξένη Μοναχὴ	300.000
Ἱ.Ν. Ἀγ. Τριάδος Ροδοπόλεως	50.000
Ἱ.Ν. Ἀγ. Στεφάνου Ἡρακλείου Ἀττικῆς	50.000
Ἱ.Ν. Ὑπαπαντῆς Μαρκόπουλο	50.000
Ἱωάννης Ρήγας ἐκ Βοστώνης	2.000 δολλάρια

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος κρίνασα καθῆκον πατρικόν τὴν συμπαραστάσιν εἰς τὰς πληγεῖσας ἐκ τοῦ σεισμοῦ ἡμετέρας Ἱεράς Μονάς καί Ἱερούς Ναοὺς διέθεσε τό μεγαλύτερον μέρος τῶν συγκεντρωθέντων χρημάτων, ἀνερχόμενον εἰς 3.000.000 δρχ. ὑπὲρ τῆς Ἱεράς Μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Πάρνηθος, ἡ ὁποία ὑπέστη ὁλοσχερῇ καταστροφὴν.

Διὰ τὴν εἰς τοὺς ἐκ τοῦ πολέμου πληγέντας Σέρβους εἰσφορὰν παρατίθεται κατάλογος τῶν ἀνταπο-

κριθέντων εἰς τὴν Ἐγκύκλιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ἱερῶν Ναῶν καί Μονῶν:

Ἱ.Ν. Ἀγ. Φανουρίου Γλυφάδος	150.000
Ἱ.Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου Περιστερίου	100.000
Ἱ.Ν. Ἀγ. Νικολάου Χαϊδάρι	220.000
Ἱ. Κοινότης Γ.Ο.Χ. Καβάλας	342.000
Ἱ.Μ. Ἀγ. Μηνᾶ Ἀμφιάλης	226.000
Ἱ.Ν. Ἀγ. Μαρκέλλης Ἀμφιάλης	10.000
π. Ἰγνάτιος Μπάφας	50.000
Ἱ.Ν. Ἀγ. Νικολάου Ἀχαρνῶν	100.000
Ἱ.Ν. Ἀγ. Νικολάου Κορυδαλλοῦ	80.000
Ἱ.Ν. Ἀγ. Πάντων Θηβῶν	220.000
Ἱ.Μ. Ἀγ. Σκέπης Ἀγ. Στεφάνου	100.000
Ἱ.Μ. Παναχράντου Μεγάρων	100.000
Ἱ.Μ. Κοσμοσωτήρος Κρυονερίου	50.000
Ἱ.Μ. Ἀγ. Μηνᾶ Ἀνθούσης	50.000
Ἱ.Ν. Ἀγ. Νεκταρίου Ρόδου	60.000
Ἱ.Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου Βιτώλης	46.000
Ἱ.Μ. Ἀγ. Ἰωάννου Λουτρακίου	50.000
Ἱ.Μ. Ἀγ. Δημητρίου Ἀμφιάλης	100.000
Ἱερομόναχος Ἀγαθάγγελος Σαμαρᾶς	100.000
Ἱ.Ν. Ἀγ. Ἀναστασίας Κομοτηνῆς	120.000
Ἱ.Ν. Τριῶν Ἱεραρχῶν Κορίνθου	500.000
Ἱ.Ν. Εὐαγγελιστρίας Χαλκίδος	700.000
Στυλ. Πλανοῦδης, Καβάλα	50.000
Ἱ.Ν. Παν. Μυρτιδιωτίσσης Π. Φαλήρου	57.000
Ἱ.Ν. Εὐαγγ. Θεοτόκου Καραβά	200.000
Ἱ.Μ. Ἀγ. Νεκταρίου Ἀχαρνῶν	215.100
Ἱ.Ν. Ἀγ. Ἀθανασίου Ν. Φιλαδελφείας	520.000

Πέραν τούτων, οἱ Ἐπίσκοποι Πειραιῶς Γερόντιος καί Ἀττικοβοιωτίας Χρυσόστομος ἐπέδειξαν ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον ἡθικῆς συμπαράστασεως καί οἰκονομικῆς ἀρωγῆς δι' ἐράνων διενεργηθέντων εἰς τὰς ἐπαρχίας των. Οὕτω ὁ μὲν θεοφιλέστατος Χρυσόστομος διέθεσεν εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἀγίου Νεκταρίου Ἀχαρνῶν 500.000 δρχ. καί προσωπικῶς εἰς ἱερεῖς καί λαϊκοὺς ἰδιαίτερα ποσά, ὁ δὲ θεοφιλέστατος Γερόντιος 800.000 δρχ. διὰ τοὺς σεισμοπαθεῖς Κερατινίου. Ἐπὶ πλέον ἐμερίμνησαν διὰ τὴν συγκέντρωσιν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης καί τὴν διανομὴν αὐτῶν εἰς τοὺς σεισμοπαθεῖς.

ΕΚΔΗΜΙΑ ΕΙΣ ΚΥΡΙΟΝ ΤΟΥ ΣΕΒ/ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΟΙΝΟΗΣ κ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Η Ἐκκλησία μας ἐδοκίμασεν πρό τοῦ χαρμονοῦ γεγονότος τῶν χειροτονιῶν βαρεῖαν θλίψιν ἐπὶ τῷ ἀδοκίτῳ θανάτῳ τῆν 28ην Ἰουλί-ου (Ο.Ε.) ἀξιολόγου μέλους τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, τοῦ Σεβ/του Μητροπολίτου Οἰνόης κ. Ματθαίου.

Τό βαρὺ πένθος ἐφηπλώθη ἐφ' ὅλης τῆς Ἐκκλησίας, διότι ὁ μεταστάς λόγω χαρακτῆρος ὑπῆρξεν συμπαθὴς καὶ ἐτύγχανε γενικῆς ἐκτιμήσεως πρεπόντως. Ἡ δέ στέρησις τοιοῦτου διαπρεποῦς Ἱεράρχου ἐδημιούργησε δυσαναπλήρωτον κενόν.

Κλῆρος καὶ λαός εὐχεται μετὰ συντετριμμένης καρδίας τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν τοῦ μεταστάντος εἰς τὰ σκηνώματα τοῦ Κυρίου τὰ ἀγαπητὰ καὶ πεπονημένα, ὁμοῦ μετὰ τῶν προαπελθόντων ὁμολογητῶν τῆς Πίστεώς μας Ἱεραρχῶν, εἰς ἀντάμοιψιν τῶν κόπων καὶ τοῦ ζήλου τοῦ ὑπὲρ τῆς χειμαζομένης Ἐκκλησίας μας καὶ τοῦ ἀξιολόγου ἔργου του, τῆς ἐκδόσεως θρησκευτικῶν βιβλίων εἰς ὠφέλειαν τῶν πιστῶν, ὡς τοῦ Μ. Συναξαριστοῦ κ.ἁ. πατερικῶν συγγραμμάτων καὶ βιβλίων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας.

Πέραν αὐτῶν ὑπῆρξε τύπος καλοῦ Μοναχοῦ καὶ λειτουργοῦ τοῦ Ὑψίστου.

Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία τοῦ μεταστάντος ἐψάλη τὴν 31ην Ἰουλίου (Ο.Η.) εἰς τὸν καθεδρικόν ναόν Ἁγ. Ἀθανασίου Φιλαδελφείας Ἀθηνῶν παρουσία ὅλων τῶν μελῶν τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ πλήθους ἱερέων καὶ πιστῶν.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχ/πος κ. Χρυσόστομος, συντετριμμένος ἐνώπιον τοῦ σκηνώματος τοῦ Ἱεράρχου εἶπε τὰ ἀκόλουθα:

«Ἥγαπημένε ἀδελφέ Ματθαῖε

Ἀτενίζω τό σκῆνος σου καὶ ἡ μεγάλη θλίψις πού μέ διακατέχει μοῦ ἐτσάκισε τὴν καρδιά γιὰ τό αἰφνίδιον τοῦ θανάτου σου. Μέ παρέλυσσε εἰς σημεῖον νά μὴ λειτουργῇ ὁ νοῦς μου καὶ ἀδυνατῶ νά ἀρθρώσω λέξιν εἰς τό θέαμά σου. Θά μέ ἀντικαταστήσῃ ὁ Σεβασμιώτατος Ἀμερικῆς.

Ἐδοκίμασα κλονισμόν ἰσχυρόν, διότι ὁ σύνδεσμός μας ἦτο θεμελιωμένος στὴν εἰλικρινή ἀγάπη καὶ κατανόηση ἀλλήλων.

Σοῦ ἀπευθύνω μέ πόνον τό ὕστατον χαῖρε καὶ εὐχομαι τὴν ἀντάμωσίν μας εἰς τοὺς οὐρανοὺς, διότι ἐσύ μετ' ὀλίγον πού θά παραστῇς ἐνώπιον τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ θά τό ζητήσῃς πιστεύω. Δέν ἀμφιβάλλω γιὰ ὅ,τι εἶπα ἀφοῦ ὅπως μοῦ μετέδωσε ὁ π. Νικόλαος πού ἐνοσηλεύετο πλησίον σου, ἡ Κυρία Θεοτόκος σοῦ ἐμήνυσε τὴν μετὰ δύο ἡμέρας ἀναχώρησίν σου ἀπὸ τὸν μάταιον κόσμον καὶ ἐσύ μαζί του ἔψαλες κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου τό “Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων Σου, πῶς εἰσελεύσωμαι ὁ ἀνάξιος...”.

“Υπαγε ἀγαπητέ εἰς τὴν χαράν τοῦ Κυρίου σου καὶ ποτέ μὴ λησμονήσῃς τοὺς συνεργάτας σου εἰς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀλησμόνητε Ματθαῖε».

Ἐν συνεχείᾳ τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ Ἅγιος Ἀμερικῆς κ. Παῦλος ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὴν ἐκπληξίν του διὰ τό θέαμα τοῦ ὁποῖου ὅλοι ὁ παριστάμενοι ὑπῆρξαν μάρτυρες: ἔν γελαστόν καὶ ρόδιον πρόσωπον μᾶς ἀντίκρυζεν ὅλους τό ὁποῖον δέν ἦτο πρόσωπο νεκροῦ ἀλλ' ἐνός ὑπνοῦντος μακαρίου.

Ὁ Σεβ/τος, ἀκόμη, ἀνεφέρθη καὶ εἰς τὸν βίον

τοῦ ἐκλείποντος λέγων μεταξύ τῶν ἄλλων καί τὰ ἑξῆς:

«Ὁ Μητροπολίτης Οἰνῆς Ματθαῖος ἐγεννήθη τὴν 6-8-1923 εἰς Ἀχλαδόκαμπον Πελοποννήσου. Ἐμόνασε τὸ 1945 εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Μεταμορφώσεως Κουβαρά. Ἦτο Διάκονος τῆς αὐτῆς Ἱ. Μονῆς καί συνυπηρέτησε μαζί με τὸν ἀείμνηστον Μητροπολίτην Καλλιόπιον (ὡς Διάκονου τότε καί ἐκείνου) εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως Θεοτόκου στοῦ Μοσχάτο.

Ἐγινε ἱερεὺς τὸ 1951 ἀπὸ τὸν πρ. Φλωρίνης κ. Χρυσόστομον.

Ἀρχιερεὺς ἐχειροτονήθη τὸ 1979 ἀπὸ τοὺς

ἀειμνήστους Ἀττικῆς Ἀντώνιον καί Κορινθίας Κάλλιστον.

Δίπλα εἰς τὸν ἀείμνηστον π. Βίκτωρα ἐξεκίνησε τὸ μεγάλο συγγραφικὸν ἔργον τοῦ Μ. Συναξαριστοῦ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀπὸ τὸ 1945, κάτω ἀπὸ τὰς δυσκόλους συνθῆκας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Συμπαραστάτης αὐτῶν ὁ ἀκούραστος Μοναχὸς π. Ἠλίας πού εὐρίσκεται πλησίον μας αὐτὴν τὴν στιγμήν.

Ἦτο ἀγνὸς εἰς τὴν ψυχὴν, τὰς σκέψεις, τὰς προθέσεις καί τὰς ἐνέργειάς του. Αὐθόρμητος καί γλυκὺς εἰς τὰς ἐκφράσεις του. Καθαρός εἰς τὴν ζωὴν του. Ὑπῆρξε τίμιος ἔναντι Θεοῦ καί ἀνθρώπων. Αὐστηρὸς εἰς τὸν ἑαυτὸν του, ἐπιεικής καί ὑπομονετικὸς εἰς τὰς ἀδυναμίας τῶν ἄλλων.

Ἀφανὴς ἐλεήμων ὅπως πολλοὶ ἐδῶ μέσα τὸ γνωρίζουν.

Πάντοτε εὐηργέτει καί συμπαραστέκετο εἰς τὰς δοκιμασίας πολλῶν ἀνθρώπων. Ἦπιος καί

γαλήνιος εἰς τὰς συζητήσεις του, προσεπάθη νὰ διορθῶνῃ τοὺς ἀνθρώπους μετὰ τοὺς ὁποίους συνειργάζετο καί τὸν περιέβαλλον, μετὰ εὐγένειαν καί πάντοτε ὠμίλει πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸν πληθυντικόν.

Μετὰ αἰσθήματα ἀγάπης περιέβαλλε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καί τὸ πηγαῖον τοῦ χαμόγελο, δέν τὸ ἀπέβαλεν ἀκόμη οὔτε εἰς τὰς τελευταίας στιγμὰς τῆς ζωῆς του. Ὁ ἴδιος δέν εἶχεν ἐχθρούς, ἀλλὰ ὑπῆρξαν ἄνθρωποι πού τὸν ἐχθρεύοντο διότι ἠνοχλοῦντο ἀπὸ τὰς ἀπόψεις του. Εἰς τὰ θέματα τῆς πίστεως ἦτο ἀσυμβίβαστος καί ἀνυποχώρητος. Ἐστάθη ἐδραῖος καί

φάρος εἰς τὰς πλέον δυσκόλους δοκιμασίας τῆς Ἐκκλησίας μας καί εἰδικότερον μετὰ τὸ 1995, εἰς τὴν κρίσιμον ἐποχὴν.

Ὁ Κύριος ἐπῆρε πλησίον του ἕναν ἐνάρετον καί σεμνὸν Ἱεράρχην τῆς Ἐκκλησίας μας, ἕναν ἀφανῆ ὁμολογητὴν τῆς πίστεως, πού αὐτὴν τὴν στιγμήν πρεσβεύει διὰ τὴν στρατευομένην ἐπὶ γῆς Ἐκκλησίαν Του καί τὰ πνευματικὰ του τέκνα.

Εἶθε ὁ Κύριος νὰ ἀναπαύσῃ μετὰ τῶν Ἀγίων τὴν ψυχὴν τοῦ ἀοιδήμου Ποιμενάρχου Ματθαίου, ἀδελφοῦ μας ἀγαπητοῦ καί συλλειτουργοῦ».

Ἐν συνεχείᾳ ὠμίλησαν συγγενεῖς καί συνεργάται τοῦ κεκοιμημένου Ἱεράρχου. Ἡ ταφὴ τοῦ λειψάνου του ἔγινεν εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ εἰς τὴν περιοχὴν Κουβαρᾶ Ἀττικῆς.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου παρέστη εἰς τὴν ἐξόδιον ἀκολουθίαν ἀντιπροσωπεῖα κομίζουσα καί τὴν κάτωθι συλλυπητήριον ἐπιστολήν:

Μακαριώτατε, Ἅγιοι Συνοδικοί

Δεχθῆτε παρακαλοῦμεν ἡμετέρα ταπεινά σεβάσματα καί θερμὰ συλλυπητήρια ἐπὶ τῷ ἀδοκίτῳ θανάτῳ τοῦ πάνυ σεβαστοῦ Μητροπολίτου Οἰνῆς κυροῦ Ματθαίου.

Ἐκφράζομεν σύμπασα ἡ ἀδελφότης τὴν κατὰ τὸ δυνατόν ἀμέριστον μεθ' ὑμῶν λύπην διὰ τὴν ἀπώλειαν τοιοῦτου Ἱεράρχου, ὅστις ὑπῆρξε φωτεινὸν παράδειγμα διὰ τὴν ἐποχὴν μας καί σπουδαῖον στέλεχος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἡνάλωσε τὴν ζωὴν του εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς πί-

στεως διακριθείς διά τās ἀρετάς του πανθομολογουμένως καί ἰδιαιτέρως διά τό μέγα ἔργον τῆς ἐκδόσεως πολλῶν θρησκευτικῶν βιβλίων, ὡς τοῦ Μεγάλου Συναξαριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν συγγραμμάτων τῆς Πατερικῆς σοφίας, καταλιπὼν εἰς τās γενεάς μας τρόπον γνωριμίας καί ἐπαφῆς μετά τῶν Ἀγίων διά τῆς διαδόσεως τῶν βίων αὐτῶν, ἐμπλουτίζων τās βιβλιοθήκας τῶν Χριστιανῶν καί βοηθῶν εἰς τήν ἐξύψωσιν τοῦ νοῦ ὑπεράνω τοῦ ματαίου κόσμου. Εἴη αἰώνιον Αὐτοῦ τό μνημόσυνον καί ἡ εὐχή του μεθ' ἡμῶν διαπαντός.

Ἡ Γεροντία τῆς Μονῆς εὐγνωμόνως ἀπεφάσισε τήν ἀναγραφὴν τοῦ ὀνόματός του εἰς τὰ ἱερά δίπτυχα καί τήν ἰδιαιτέραν προσευχήν τῆς ἀδελφότητος διά τοῦ ἱεροῦ κομβοσχοινίου μέχρι τῆς τεσσαρακοστῆς ἡμέρας τοῦ μνημοσύνου του.

Ο ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΣ

† Ἀρχιμανδρίτης Μεθόδιος
καί οἱ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί

Ἐκ τῆς θρησκευτικῆς Κοινότητος Γ.Ο.Χ. Θεσσ/νίκης ἐλήφθη τό ἀκόλουθον συλλυπητήριον μήνυμα:

Πρὸς τήν ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι

Ἐπὶ τῇ ἀδοκίτῳ κοιμήσει τοῦ Σεβασμιωτάτου Οἰνόης κυροῦ Ματθαίου, τό Δ.Σ. τῆς Ἑλληνικῆς Θρησκευτικῆς Κοινότητος Γ.Ο.Χ. Θεσσαλονίκης διά τοῦ Προέδρου αὐτῆς ἀπευθύνει πρὸς ὑμᾶς θερμά συλλυπητήρια καί εὐχεται πρὸς ὅλους τοὺς συνεργάτας του τήν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.

Γ. Λιάπης

«ΕΥΑΡΕΣΤΟΣ ΘΕΩ ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΗΓΑΠΗΘΗ»

Αὐθόρμητα καί πηγαῖα αἰσθάνομαι τήν ἀνάγκη νά εὐχαριστήσω τόν Πανάγαθο Θεό, διότι μέ ἀξίωσε νά γνωρίσω ἔστω καί γιά λίγα ἔτη, στήν παρούσα ζωή, τόν Σεβασμιώτατο Οἰνόης Ματθαῖο, ἀλλά ἐπίσης νά τύχω καί νά παρευρεθῶ καί στήν ὁσιακή του ἔξοδο, ἀπ' αὐτό τόν μάταιο κόσμον. Δέν θεωρῶ δέ καθόλου τυχαῖο καί ἀσήμαντο τό νά γίνει κανεῖς μάρτυς τῆς πορείας ἑνός στρατευομένου μέλους τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά συνάμα μάρτυς καί τοῦ τέλους αὐτῆς. Κατά τόν ἀρχαῖο Ἑλληνα σοφὸ τόν Σό-

λωνα «Οὐδένα πρό τοῦ τέλους μακάριζε». Παρομοίως καί γιά τήν ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἀποτελοῦν σαφῆ ἔνδειξη, ἂν μή καί ἀπόδειξη, ὡς ἐπὶ τό πλεῖστον, γιά τήν κατὰ Χριστόν τελείωσή του ἢ ὄχι. Αὐτό τό βεβαιώνει καί ὁ ἅγιος Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος λέγοντας: «ὥσπερ μέλισσα κρυπτῶς ἐργαζομένη τό κηρίον, οὕτω καί ἡ χάρις κρυπτῶς ἐργάζεται ἐν ταῖς καρδίαις τήν ἑαυτῆς ἀγάπην καί μεταβάλλει ἀπὸ πικρότητος εἰς γλυκύτητα, ἀπὸ τραχύτητος εἰς λειότητητα, ἀναγλύφει τās καρδίας ἡμῶν καί ἀνακαινίζει ἐν μυστηρίῳ, ἕως οὗ ἐκδημήσωσιν ἐκ τοῦ σώματος καί τότε φαίνεται τῆς ψυχῆς τό κάλλος».

Ἡ Θεία Χάρη ποῦ ἀνέβλυζε ἀπ' τό ἱερό σκῆνωμα τοῦ ἐπισκόπου μας καί ἡ χαρά μέ τήν ὁποία μᾶς γέμιζε, μέ ἀναγκάζει νά γράψω αὐτές τίς γραμμές, ὥστε νά γίνουν κοινωνοὶ αὐτῆς, καί ὅσοι ἀδελφοί δέν παρεβρέθηκαν στήν κοίμησή του, πλὴν ὅμως ἀγωνίζονται τὸν ἴδιο ἀγώνα τῆς πίστεως καί ἀρετῆς.

Λίγες σχετικὰ φορές ἔτυχε νά συναντηθοῦμε μέ τόν Σεβασμιώτατο Ματθαῖο, εἶναι ὅμως χαραγμένες στή μνήμη μου, διότι μαρτυροῦσαν τὴν θεάρεστη πολιτεία του καί τήν κατὰ Θεὸν προκοπή του.

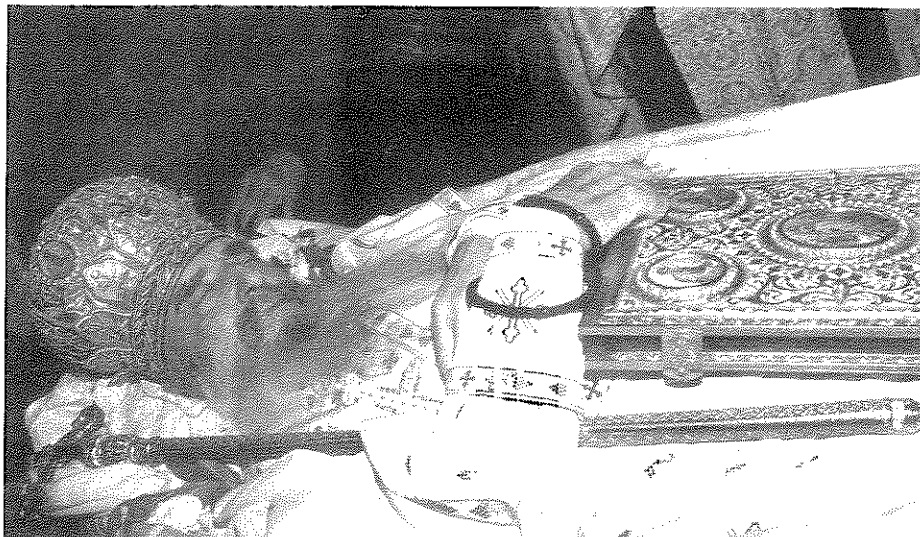
Σέ μία μας συνάντηση καί σέ σχετικὴ συζήτηση, μᾶς ἀνέφερε τὰ ἑξῆς:

«Ὅταν ἤμουν ἀκόμη στό μοναστήρι καί προσφάτως εἶχα λάβει τὴ χάρι τῆς Ἱερωσύνης, μέ ἐπισκέφτηκε ἓνα νιόπαντρο ζευγάρι καί ἀφοῦ ἐξομολογήθηκαν μοῦ ζήτησαν νά τοὺς συμβουλέψω πάνω στό δύσκολο ζήτημα τῆς τεκνογονίας, καταθέτοντας μάλιστα γραπτῶς τίς ἀπορίες τοὺς καί τοὺς προβληματισμούς τοὺς. Ὡς νέος ἱερεὺς καί μὴ ἔχοντας ἀντιμετωπίσει ξανά αὐτό τό ζήτημα τοὺς ζήτησα πίστωση χρόνου. Ἐν τῷ μεταξύ ἔρριξα στόν Κύριο τήν μέριμνά μου καί ζήτησα νά φωτίσει τὴ διάνοιά μου προσευχόμενος. Ἀκολουθῶς πῆγα στή βιβλιοθήκη τοῦ μοναστηριοῦ καί κάνοντας τό σημεῖο τοῦ Τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ πῆρα ἓνα τόμο ἀπ' τὴν Πατρολογία τοῦ Migne. Ἦταν τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Ἀνοίγοντας τυχαία βρῖσκω χωρίο σχετικὰ μέ τό ζήτημα ποῦ μέ ἀπασχολοῦσε. Παίρνω καί δεύτερο τόμο καί πάλι ἐπαναλαμβάνεται τό ἴδιο. Θεώρησα τό γεγονός ὡς ἀπάντηση τοῦ Θεοῦ στό αἴτημά μου». Αὐτό τό περιστατικὸ δείχνει πόσο συνειδητὰ καί ὑπεύθυνα ἀντιμετώπιζε τὰ πνευματικὰ ζητήματα, ἔχοντας πάντοτε

τό βλέμμα του στόν Κύριο καί στους άγίους Πατέρες.

Σέ μία άλλη συνάντησή μας καί μετά τό πέρας τής Κυριακάτικης Θείας Λειτουργίας ένώπιον τών παραμενόντων πιστών, μās έλεγε τά έξής:

«Τό κορυφαίο γεγονός από τά συμβαίνοντα

ύπό τόν ήλιον είναι αυτό τής τελέσεως τής Θείας Λειτουργίας. 'Ο άνθρωπος πού θά κατορθώσει νά μυσταγωγηθεί σ' αυτήν, θά ιδεί τούς ούρανούς άνεωγμένους. Αυτό πού όφείλουμε όλοι μας, τήν ώρα τής Θείας Λειτουργίας, είναι νά παύσει κάθε μέριμνα κι από τούς ψάλτες νά λήψει ή άσχημοσύνη». Λέγοντας άσχημοσύνη έννοούσε τό έπιδεικτικό ψάλσιμο καί τήν άκατάνυκτη μελωδία. "Όταν έκφωνηθεί τό «Εύλογημένη ή Βασιλεία...» καί έπειτα οί χριστιανοί πρέπει μέ φόβο καί τρόμο νά μετέχουν στά τελούμενα καί πραττόμενα. Τότε ό Κύριος δίδει στίς καρδιές μας δοξολογικό ύμνο γιά τήν άφραστη συγκατάβασή του». Πράγματι όσοι είχαν τήν εύτυχία νά παρακολουθήσουν τόν 'Ιεράρχη νά τελεί τή Θεία Λειτουργία ένιωθαν τήν κατάνυξη καί τόν άγιασμό της ως τά μύχια τής καρδιάς τους. 'Ο ίδιος πρόφερε τίς αίτήσεις καί τίς εύχές άργά, προσεκτικά, κατανοητά έτσι πού νά αναγκάζει τόν καθένα νά συμμετέχει προσευχόμενος.

Άλλά μήπως δέν διακρίθηκε ό σεμνός 'Ιεράρχης γιά τό συγγραφικό του έργο; Όλοι γνωρίζουμε ότι έξέδωσε τήν περίφημη καί άρτια από πάσης πλευράς σειρά τών δεκατεσσάρων συναξαριστών του όλου ένιαυτού. Ένα έργο πού κυκλοφορεί σ' όλα τά μήκη καί πλάτη τής γής, όπου υπάρχουν χριστιανοί, καί εύφραίνει χιλιά-

δες ψυχές μέ τούς θαυμαστούς βίους τών άγίων του Θεού. Κόποι καί μόχθοι μιās ζωής πού άφιερώθηκαν στά ιερά γράμματα καί τήν καλλιέργεια του έσω ανθρώπου. Είναι δίκαιο, λοιπόν σήμερα νά άναπαύεται μέ τούς φίλους του Θεού, τά τετελειωμένα καί ήγιασμένα πνεύματα τών όποίων τούς βίους συνέγραφε.

Δέν ήταν όμως τόσο, όλα τά άνωτέρω πού τόν καταξίωσαν στη συνείδηση τών πιστών καί τόν άνεβίβασαν στη βασιλεία του Θεού, όσο τό ότι φρόντισε τόν έσω, τόν κρυπτόν τής καρδιάς άνθρωπον, διότι είναι γνωστόν ότι άκόμη κι αν κανείς εργάζεται τά κατὰ Θεόν έργα, ούδέν ώφελεΐται, όταν ότι κάνει, τό κάνει γιά νά προσπορίζεται δόξα καί τιμή παρά τών ανθρώπων.

"Όμως ό ιεράρχης μας είχε

κρυφή τήν άρετή του ώστε νά λανθάνει τούς πάντες.

Τί νά πεί όμως κανείς καί γιά τήν προσφορά του στην καταπονημένη Έκκλησία μας. Ήταν κι αυτός ένας τών βασικών στελεχών πού σήκωσαν τό βάρος τών επιθέσεων καί άδικιών κατὰ τής του Χριστού Έκκλησίας, γι' αυτό καί κατηγορούνταν απ' τούς άδικητές μαζί μέ τόν μακαριστό Καλλιόπιο καί τούς Σεβασμιώτατον Καλλίνικον καί Αρχιεπίσκοπον Χρυσόστομον. Οί πικρίες δέ πολλές φορές προέρχονταν καί έξ' οικείων, όταν εύσεβείς χριστιανοί δέν μπορούσαν νά αποδεχθούν τό γεγονός του νέου σχίσματος κατὰ τής Έκκλησίας. Όλη ή 'Ιερά Σύνοδος παρειαρισκομένη στην έξόδιο άκολουθία του μακαριστού έπισκόπου Ματθαίου, κατέδειξε συγκλονισμένη τήν απώλεια ενός φωτισμένου 'Ιεράρχου, άκρως αναγκαίου στη δύσκολη καμπή τής Έκκλησιαστικής μας πορείας. Η Έκκλησία μας, ή Έκκλησία τών Γ.Ο.Χ., ή Έκκλησία του Χριστού, δυστυχώς δέν έχει τή συμπαράσταση του νόμου γιά τήν έπιβολή τής κανονικότητας καί τής δικαιοσύνης. Η δύναμή της βρίσκει μόνο στους πιστούς της. Έχουμε ιερό χρέος ό καθένας από μās νά τή στηρίξουμε, τιμώντας καί στηρίζοντας τούς άξιους ιερείς καί αποδοκιμάζοντας τούς άναξιούς καί παρανόμους. Αν τούς θεωρούμε όλους ίδιους, δέν κάνουμε τίποτε άλλο

παρά νά γινόμαστε κι ἐμεῖς, τρόπον τινά, οἰκου-
μενιστές, ἀναμειγνύοντας τήν ἀλήθεια μέ τό
ψεῦδος, τό δίκαιο μέ τό ἄδικο, τή νομιμότητα μέ
τήν παρανομία. Αὐτό ἀκριβῶς εἶναι ὁ Οἰκουμενι-
σμός. Ἡ συνύπαρξη τῆς Ὁρθοδοξίας μετά
πασῶν τῶν Αἱρέσεων καί Θρησκειῶν. Ἡ συνύ-
παρξη τῆς ἀληθείας καί τοῦ ψεύδους. Πῶς ὁ λα-
ός τοῦ Θεοῦ θά εἶναι φύλαξ τῆς Ὁρθοδοξίας ἄν
ἀδιαφορεῖ ἢ σχετικοποιεῖ τήν ἀλήθεια καί τή δι-
καιосύνη;

Κλίνοντας αὐτές τίς λίγες γραμμές γιά τόν
μακαριστό καί φωτισμένο Ἱεράρχη, θά ἤθελα νά
πῶ ὅτι ὁ Κύριος μας Ἰησοῦς Χριστός ἔθεσε τήν
σφραγίδα τῆς κατὰ Χριστόν τελειώσεως του
ἐπισκόπου μας στό ἱερό του λείψανο. Ἐνα λεί-
ψανο πού καθόλου δέ θύμιζε τή φρίκη τοῦ θανά-
του, ἀλλά ἀνέβλυζε ζωή καί παρηγορία. Ἐνα

λείψανο μέ φανερά τά σημεῖα τῆς θείας Χάρι-
τος τήν εὐκαμψία καί τή λαμπρότητα. Τό χαριέ-
στατο τῆς μορφῆς καί τήν εἰρηνική γλυκύτητα.
Ἐνα κατὰ Θεόν τέλος τοῦ ὁποίου εἶχε τήν πρό-
γνωση ὁ σεμνός Ἱεράρχης. Ὅντως θαυμαστῶς ὁ
Θεός ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ. Ἡ ὁσία τελευτή τοῦ
ἐπισκόπου Ματθαίου ἀποτελεῖ γιά ἐμᾶς, τά
στρατευόμενα εἰσέτι μέλη τῆς Ἐκκλησίας, τρα-
νή ἀπόδειξη ὅτι ἡ ἐμμονή μας στήν ὀρθόδοξη πί-
στη καί ἡ ἄσκηση τῆς ἀρετῆς δέν ἀποβαίνει μα-
ταία. Ἀπεναντίας μας γεμίζει χαρά καί προσδο-
κία γιά τά μελλοντικά ἀγαθά τά ὁποῖα εὐχομαι
νά ἐπιτύχουμε ὅλοι μας, ὅπως καί οἱ προαπελ-
θόντες πατέρες μας. Ἀμήν.

Τσιότρας Ζήσης
Δημ. Μακρῇ 18
Χαλκίδα

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ. Ἰωάννην Παπαβασιλείου
Καθηγητήν Μικροβιολογίας
Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
Λ. Κηφισίας 109 ΑΘΗΝΑΣ

Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιά τά καλά σας λόγια καί
τίς εὐστοχες παρατηρήσεις σας ὅτι ἡ προσφορά
μας εἶναι τεραστία γιά τήν Ἐκκλησία τῶν
Γ.Ο.Χ. καί ὅτι παρακολουθεῖτε τά δρώμενα.

κ. Ἐλευθέριον Παυλῆν
Καθηγητήν Πληροφορικῆς
Πανεπιστημίου Αἰγαίου
Ρόδος

Συγχαρητήρια γιά τήν ἐπανεπένταξή σας εἰς
τήν κανονικήν Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ. Ἡ ἐπιστολή
σας πρὸς τοὺς ἀδελφούς μας οἱ ὅποιοι ἠκολούθη-
σαν τόν πρ. Δωδ/σου κ. Καλλίνικον εἶναι εὐστο-
χος καί ἐπικάιρος.

κ. Κων/νον Πάνον
Συν. Ἀγ. Τριάδος
Κάλυμνος

Συγχαρητήρια γιά τό θάρρος σας. Ἀπ' ὅτι
ἐξάγεται οἱ ἀποτειχισθέντες, ἀποτείσιν ἐπρο-
τίμησαν καί ἀποτείσιν θά λάβουν ἀπό τά
πνευματικά των τέκνα, συμφώνως πρὸς τήν ἐπι-
στολήν σας πρὸς τόν πρῶν Δωδεκανήσου ὅπου
καταλήγετε: «Τέλος γνωστοποιῶ πρὸς ὑμᾶς, τήν
ἐπανεπένταξή μου καί τυπικά, ἐπίσημα καί δημό-
σια, στήν Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καί
τήν ὑπακοή μου πρὸς τήν ὑπὸ τόν Μακαριώτα-
τον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλά-
δος κ. Χρυσόστομον, Ἱεράν Σύνοδον».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι ἡ τέως Ἡγουμένη τοῦ ἱε-
ροῦ Ἡσυχαστηρίου Ἀγίου Γεωργίου Αὐλίδος
μόναχῃ Κασσιανή, καθηρέθη τοῦ ἀξιώματος,
λόγω ἀνοικείου συμπεριφορᾶς καί ἐγκαταλεί-
ψεως τῆς ἀδελφότητος.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἀπό τήν πανήγυριν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίας Μαρίνης Κερατέας (17 Ἰουλίου). Διακρίνονται ἐξ ἄριστερῶν ὁ Ἀρχιμ. π. Γρηγόριος Ταυλάριος, οἱ (τότε) Ἀρχιμανδρίται π. Χρυσόστομος Μανιώτης, π. Γερόντιος Λουδάρος καί ὁ (τότε) Ἱερομόναχος π. Γρηγόριος Μαρκόπουλος.

Ἀπό τήν πανήγυριν τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πειραιῶς. Εἰς τό μέσον διακρίνονται ὁ ἐπιχώριος Ἐπίσκοπος κ. Γερόντιος καί ὁ Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος πλαισιούμενοι ἀπό τό ἱερατεῖον.

Τήν 24ην Αὐγούστου ἐόρτασε ὁ Ἱ.Ν. Ἀγ. Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ Κερατσινίου παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσοστόμου, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χίου κ. Στεφάνου, τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου κ. Γεροντίου καί τῶν Ἐπισκόπων Ἀττικῆς κ. Χρυσοστόμου καί Μαραθῶνος κ. Φωτίου. Εἰς τόν πανηγυρικόν Ἑσπερινόν παρευρέθησαν ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Παναγιώτης Κρητικός, ὁ βουλευτής κ. Ἀναστάσιος Νεράντζης, οἱ πολιτευτές Ἡλίας Βουγιουκλάκης, Ἰ. Μπαρ-

μπαγιάννης καί Ἰ. Τραγάκης, ὁ Δήμαρχος Κερατσινίου Φώτιος Μελάς καί ἐκπρόσωποι τοῦ Ὑπουργοῦ ΥΠΕΧΩΔΕ, τῆς Διοικήσεως Τροχαίας-Ἀστυνομίας Κερατσινίου καί πολιτιστικοί φορεῖς. Εἰς τήν λιτάνευσιν τῆς ἱερᾶς εἰκόνας μετὰ τόν Ἑσπερινόν ἐπαιάνιζεν ἡ Φιλαρμονική τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος.

Ἀπό τήν λιτάνευσιν τῆς εἰκόνας τοῦ Ἀγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ ὅπου διακρίνονται οἱ θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι (ἐξ ἄριστερῶν) Ἀττικῆς κ. Χρυσόστομος, Πειραιῶς κ. Γερόντιος καί Μαραθῶνος κ. Φώτιος

Τήν 29ην Αὐγούστου πανηγύρισε ὁ Ἱ.Ν. Τιμίου Προδρόμου εἰς Λουτουφί Θηβῶν, ἔπειτα ἀπό περιπετειᾶς πολλῶν ἐτῶν κατὰ τά ὅποια κατεῖχον τόν Ἱ. Ναόν διάφοροι ψευδοκληρικοί. Τώρα ἡ Κοινότης ἐπέστρεψε εἰς τήν κανονικὴν Ἱεράν Σύνοδον καί μέ ἐφημέριον τόν ἱερέα π. Δημήτριον Ράϊκον προσπαθεῖ νά ἀναγεννηθῇ. Ἀφ' ἐσπέρας εἰς τήν λιτάνευσιν τῆς ἱερᾶς εἰκόνας μετὰ τόν Ἑσπερινόν παρέστησαν ὁ ἐπιχώριος Ἐπίσκοπος Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος (βλ. φωτογραφίαν) πλαισιούμενος ὑπὸ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερόντιον καί Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριον καί πλήθους ἱερέων. Τήν δέ κυριώνυμον ἡμέραν τῆς πανηγύρεως ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας του καί ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας μας.

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

“Ομοιος ὁμοίω...”

Κανείς δέν ἐφαντάζετο ὅτι ὁ καθαιρεθεὶς ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν π. Νήφων Ἀναστασόπουλος διὰ σοβαρά ἀντικανονικά παραπτώματα θά ἐζήτη καταφύγιον καὶ σκέπην εἰς τὴν «Σύνοδον»! τῶν... καθηρημένων τοῦ γνωστοῦ Εὐθυμίου Ὁρφانوῦ!

“Οχι φυσικά διὰ κανέναν ἄλλον λόγον, ἀλλὰ διότι ἐγνωρίζαμεν τό πόσον υἱοθέτει εἰς τό παρελθόν τὰς καθαιρέσεις τοῦ 1995 καὶ πόσον αὐστηρῶς ἐξεφράζετο κατὰ τῶν καθηρημένων αὐτῶν ψευδεπισκόπων!

Νά υποθέσωμεν ὅτι οὐδεὶς ἄλλος ἐκ τῶν καθηρημένων ἐδέχθη νά προβῇ εἰς τὴν ψευδοχειροτονία του εἰς ἐπίσκοπον, ὅποτε δέν εἶχε ἄλλην λύσιν; Πιθανόν!

Ἀληθῶς δέν ἠδύνατο ὁ ἄνθρωπος νά περιμένῃ νά γίνῃ «ἐκατόν ἐτῶν» διὰ νά γίνῃ Ἐπίσκοπος ὡς εἶπεν καὶ ὁ ὑποτακτικὸς του εἰς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπόν μας λόγω τῆς ἀπροθυμίας τῆς Ἐκκλησίας μας νά ἱκανοποιήσῃ τὰς ματαιοδόξους ἐπιθυμίας του καὶ αἱ ὁποῖαι τὸν ὠδήγησαν τελικῶς ἐκτὸς Ἐκκλησίας ὅπου οἱ ὁμοιοὶ του καθηρημένοι Καλλίνικος Χανιώτης, Εὐθύμιος Ὁρφανός, Μακάριος Καβακίδης κ.ἄ.

Ἡ Ἀγία Γραφή λέγει «ὅπου ὁ θησαυρὸς ἡμῶν ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδιά ἡμῶν» (Ματθ. στ' 21). Ὁ θησαυρὸς τοῦ π. Νήφωνος ἀποδεικνύεται τώρα περιτράνως ἦτο ἡ μήτρα, (διὰ τὴν ὁποίαν ἔγινε καὶ μητροκτόνος). Ἐκεῖ ἦτο καὶ ἡ καρδιά τοῦ π. Ν. Ἀναστασοπούλου δι' αὐτό προέκλεσεν αὐτὴν τὴν ἀναστάτωση εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, διὰ

νά καταντήσῃ ἓνας ἀπ' τοὺς πολλοὺς ψευδεπισκόπους!

Καὶ ναὶ μὲν ὁ ἴδιος ἴσως νά μὴ φοβῇται τὴν αἰωνίαν κόλασιν, ἢ ὁποῖα ἀναμένει κάθε ἀποσχιζόμενον ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, καὶ ἰδιαιτέρως ὅταν παριστάνουν τοὺς ψευδοκληρικούς, ὅμως ἡ εὐθύνη του ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εἶναι τεραστία δ' ὅσα ἔστω ἐλάχιστα, ἀνύποπτα θύματα θά παρασυρθοῦν νά τοῦ ὑπακούσουν ἀπὸ τὰς «θεοσημείας» τὰς «μυροβλύσεις» καὶ τὰς λοιπὰς ἀνοήτους «θαυματουργίας» πού, ὡς λέγεται, τὸν ἀκολουθοῦν.

«Φοβερόν τό ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζώντος» (Ἐβρ. ζ' 31)! Κατὰ τὰ ἄλλα «ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι καὶ ὁ ρυπαρὸς ρυπαρευθήτω ἔτι, καὶ ὁ ἅγιος ἁγιασθήτω ἔτι» (Ἀποκ. ΚΒ' 11)!

Καθαγιασμός Ἀγίου Μύρου

Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως τὴν Μεγάλην Πέμπτην τοῦ ἔτους 2.000 τελεσθῇ Καθαγιασμός Ἀγίου Μύρου διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἡ ὅλη διαδικασία θά γίνῃ εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἀγίων Ταξιαρχῶν Ἀθικίων Κορινθίας, ἀνέλαβον δέ ὡς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν κατάλληλον προετοιμασία οἱ Ἀρχιερεῖς Ἀχαΐας κ. Καλλίνικος καὶ Πειραιῶς κ. Γερόντιος.

Ἀποφάσεις Συνοδικοῦ Δικαστηρίου

Τὴν Τρίτην 18 Αὐγούστου μετὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Ἱ. Συνόδου, συνήλθε τό Πρωτοβάθμιον δι' ἱερεῖς Συνοδικὸν Δικαστήριον ἀποτελούμενον ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς Θεσσαλονίκης κ. Μάξιμον (Πρόεδρον), Ἀχαΐας κ. Καλλίνικον (Γραμματέα), Χίου κ. Στέφανον, Πειραιῶς κ. Γερόντιον, Ἀττικῆς κ. Χρυσόστομον καὶ Βρεσθένης κ. Θεοδόσιον.

Τό σῶμα ἠσχολήθη μέ ὑποθέσεις 3 ἱερέων παραπεμφθεῖσας εἰς αὐτό ὑπὸ τῶν οἰκείων Ἐπισκόπων ἦτοι:

α) Ἱερομονάχου Φιλαρέτου Μπάσσετ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπεβλήθη ἐρήμην (καίτοι δις προσεκλήθη νομίμως) ἡ ποινὴ τῆς καθαιρέσεως ἐπὶ ἀποσχίσει καὶ ἐξυβρίσει τῆς προϊσταμένης του ἀρχῆς.

«Πρό συντριβῆς ἡγεῖται ὕβρις,
πρό δέ πτώματος κακοφροσύνη»

(Παροιμ. ΙΣΤ' 18)

«Ὅπου πτώμα κατέλαβεν
ἐκεῖ ὑπερηφάνεια προεσκήνωσεν»

(Κλίμαξ, ΚΒ' 5)

6) Ἰερέως Περιάνδρου Ἀθανασάκου εἰς τόν ὁποῖον ἐπεβλήθη ἐπίσης ἡ ποινή τῆς καθαιρέσεως ἐρήμην (καίτοι δὲς ἐκκλητεύθη) ἐπὶ ἀποσχίσει καὶ ἐξυβρίσει τῆς προϊσταμένης του ἀρχῆς.

γ) Ἰερέως Κομνηνοῦ Χατζηλιέρη, εἰς τόν ὁποῖον ἐπεβλήθη ἡ ποινή τῆς τριετοῦς ἀργίας ἐπὶ κανονικοῖς παραπτώμασι (παρευρέθη καὶ ἀπελογήθη).

Ἄπαντες οἱ καταδικασθέντες ἔχουν τό **δικαίωμα νά ἀσκήσουν ἔφεσιν** εἰς τό Δευτεροβάθμιον δι' Ἱερεῖς Δικαστήριον.

Ὁ π. Ἀδριανός Σιναΐτης ἐνετάγη εἰς τοὺς Γ.Ο.Χ.

Ὁ γνωστός ἀσκητής π. Ἀδριανός Σιναΐτης ὁ ὁποῖος ἀπεχώρησεν ἐκ τῆς ἀδελφότητος τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Αἰκατερίνης τοῦ Ἀγ. Ὁρους Σινᾶ διὰ λόγους συνειδήσεως μὴ θέλων καὶ μὴ φέρων τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Κοινωνίαν μετὰ τῶν αἰρετικῶν οἰκουμενιστῶν ἐνετάγη πανηγυρικῶς εἰς τὰς τάξεις τῆς κανονικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Τὴν Κυριακὴν 19 Ἰουλίου ἐχειροθετήθη ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσοστόμου τὴν δὲ ἐπομένην Κυριακὴν 26 Ἰουλίου συνελειτούργησε μετὰ τοῦ Πρωτοσυγκέλλου (τότε) τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς π. Χρυσοστόμου εἰς τὸν καθεδρικόν ναόν Ἀγ. Ἀθανασίου Ν. Φιλαδελφείας.

Ἰσχυρός σεισμός ἔπληξε τὴν Ἀττικὴν

Τὴν 20ὴν Αὐγούστου (Ο.Η.) ἰσχυρός σεισμός ἔπληξε τὴν Ἀττικὴν προκαλέσας θύματα καὶ πολλὰς ὑλικὰς ζημίας. Ἐπιτροπὴ ἐξ Ἀρχιερέων τῇ ἐντολῇ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσοστόμου ἐπεσκέφθη τὰς πληγεῖσας περιοχὰς εὐθύς τὴν ἐπομένην τοῦ σεισμοῦ καὶ ἀνεφέρθη εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον. Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας ἐκτιμήσασα τὴν κατάστασιν ἐξαπέστειλε τὴν ἀκόλουθον Ἐγκύκλιον πρὸς ὅλους τοὺς ἱερούς ναοὺς καὶ ἱεράς μονὰς τῆς Ἐκκλησίας μας:

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 18

Πρὸς
Τὸν Ἱερόν Κλῆρον,
τοὺς Ὁσιωτάτους Μοναχοὺς
καὶ τὸν εὐσεβῆ λαόν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Χάρις καὶ ἔλεος εἴη παρὰ Θεοῦ, παρ' ἡμῶν δὲ εὐχή καὶ εὐλογία.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ὁ Κύριος ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις καὶ διὰ τῶν σεισμικῶν δονήσεων μᾶς ὑπενθύμισε τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου τούτου. Βούλεται ὁ Κύριος νὰ μᾶς ἀφυπνίσῃ «Ὡρα ἡμᾶς ἐξ ὕπνου ἐγερθεῖναι». Εἶναι καιρὸς ὅλοι νὰ συνέλθωμεν ἕκαστος ἀπὸ τῆς θέσεώς του. Οἱ νυχθημερόν μεριμνῶντες διὰ τὴν συσώρευσιν προσκαίρου πλούτου, ἃς διδαχθοῦν ἀπὸ τοὺς σωροὺς τῶν ἐρειπίων. Οἱ τὰς ἀπολαύσεις ἐπιδιώκοντες καὶ τὴν ματαίαν δόξαν τῶν ἀνθρώπων ἐπιζητοῦντες ἃς διδαχθοῦν τό ἀβέβαιον τῆς ζωῆς ἀπὸ τῶν ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῶν οἰκιῶν των ταφέντων ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ.

Οἱ πολιτικοὶ καὶ οἱ θρησκευτικοὶ ἡγέται οἱ ὁποῖοι ἐλαφρῶς τῇ συνειδήσει περὶ τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Πάπα διελογίζοντο, ἀντελήφθησαν τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ Θεοῦ καὶ οὕτω ἐντός τῶν συντριμμάτων ἐτάφη καὶ τό θέμα περὶ τῆς τοῦ ἀντιχρίστου αἰρεσιάρχου ἐπισκέψεως εἰς τὴν μαρτυρικὴν Πατρίδα μας.

Ἡ πρωτεύουσα καὶ σύμπασα ἡ Ἑλλάς θρηνεῖ τὰ ἀνθρώπινα θύματα καὶ ἀγωνιᾷ νὰ συνέλθῃ ἀπὸ τὰς πληγὰς. Θεωρεῖται δὲ θαῦμα τό ὅτι τὰ θύματα ὑπῆρξαν σχετικῶς ὀλίγα ἂν ἀναλογισθῇ κανεῖς τό μέγεθος τοῦ σεισμοῦ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατεστραμμένων κτιρίων. Ἦδη χιλιάδες οἰκήματα ἐκρίθησαν κατεδαφιστέα.

Πρὸς τοῦτο: παρεκτός τῆς προσωπικῆς συνδρομῆς εἰς γνωστούς καὶ μὴ, ἡ Ἐκκλησία μας ἐντέλλεται πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἱερούς Ναοὺς τῆς χώρας, **ὅπως ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ ἐφημερίου περιέλθῃ δίσκος ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς Κυριακάς** ὑπὲρ τῶν πληγέντων ἐκ τοῦ σεισμοῦ, τό δὲ προϊόν τῆς δυσκοφορίας κατατεθεῖ εἰς τὸν **λογαριασμόν 12950072160** παρὰ τῇ **Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος**, τό ὁποῖον θὰ παραλάβῃ ἡ ἐπὶ τούτου συσταθεῖσα Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ἐπούλωσιν τῶν ἀναγκῶν.

Καθιστῶμεν γνωστόν ὅτι ἔχουν ὑποστῇ σοβαρὰς ζημίας ἱεροὶ ναοὶ μας, ἡ δὲ Ἱερά Μονὴ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πάρνηθος ὑπέστη ὀλοσχερῇ κατάρρευσιν. Ἰκανὰς ἐπίσης ζημίας ἔχει ὑποστῇ καὶ ἡ Ἱερά Μονὴ Ἀγίου Νεκταρίου Ἀχαρνῶν (τοῦ π. Παρθενίου). Φέρομεν εἰς γνῶσιν ὅσων ἐπιθυμοῦν ἀπ' εὐθείας νὰ βοηθήσουν τὰς ἀνωτέρω Μονὰς τοὺς ἀριθμοὺς λογαριασμῶν των:

1) Ἡ Ἱερά Μονή Κοιμήσεως Πάρνηθος:
137002101139640 Τραπεζῆς Πίστεως.

2) Ἡ Ἱερά Μονή Ἀγ. Νεκταρίου Ἀχαρνών:
36/12178-00010/89 Τραπεζῆς Ἑργασίας.

Ταῦτα πρὸς ἐνημέρωσιν τοῦ ποιμνίου, μετὰ
πατρικῶν καὶ αὐθις εὐχῶν.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
καὶ ἐξ ὀνόματος αὐτῆς
Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
ἀνατίθενται εἰς τὸν θεοφιλέστατον Ἐπίσκο-
πον Μαραθῶνος κ. Φώτιον καθήκοντα
Γραμματέως αὐτῆς καὶ ὠρίσθη ὡς Διευθυ-
ντῆς τῶν γραφείων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Εἰς
τά γραφεῖα (Σατωβριάνδου 31) θὰ παρευρί-
σκεται καθημερινῶς (10.00 π.μ. - 13.00 μ.μ.)
ἐκτὸς Σαββάτων Κυριακῶν, ἑορτῶν καὶ
ἐνδεχομένην ἀπουσίαν ἐκτὸς Ἀθηνῶν. Οἱ
ἐνδιαφερόμενοι νὰ ἐπικοινωνήσουν μετὰ τῆς
Ἱερᾶς Συνόδου κληρικοί ἢ λαϊκοί ν'
ἀπευθύνωνται εἰς τὸ τηλέφωνον 52.45.137.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
ἐξέλεξε πέντε νέους Ἐπισκόπους2
2. Τὸ χρονικὸ τῆς χειροτονίας τῶν νέων Ἐπισκόπων
α) Χειροτονία Ἐπισκ. Πειραιῶς κ. Γεροντίου3
β) Χειροτονία Ἐπισκ. Ἀττικῆς κ. Χρυσοστόμου5
γ) Χειροτονία Ἐπισκ. Χριστ/πόλεως κ. Γρηγορίου7
δ) Χειροτονία Ἐπισκ. Μαραθῶνος κ. Φωτίου11
ε) Χειροτονία Ἐπισκ. Βρεσθῆνης κ. Θεοδοσίου13
3. Ἐπικεῖται ἡ ἑναρξὺς θεολογικοῦ διαλόγου μετὰ
τῶν ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον κ. Ἀνδρέα Γ.Ο.Χ.16
4. Ἐκδημία εἰς Κύριον τοῦ Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου Οἰνῆς κ. Ματθαίου19
5. Εὐάρεστος Θεῶ γενόμενος ἡγαπήθη21
6. Ἀλληλογραφία23
7. Ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας24
8. Σχολιάζοντες τὴν Ἐπικαιρότητα26

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ ΓΗΝΕΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ.: 38 28 280 & 38 47 365

ΕΚΔΟΤΗΣ

† Ὁ Ἀρχαῖος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ὁ Ἀρχαῖος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

† Ὁ Πειραιῶς ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

† Ὁ Ἀττικῆς ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

† Ὁ Μαραθῶνος ΦΩΤΙΟΣ

Συντάσσεται ἀπὸ Ἐπιτροπὴν

Ἐπιστολαί:

Ἐπίσκοπον Μαραθῶνος Φώτιον
Ἱερά Μονή Ἀγίας Σκέπης
Ἅγιον Στέφανον Ἀττικῆς
145-65 ΑΘΗΝΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ἑσωτερικοῦ ἐτησίᾳ δραχ. 1500
Ἑξωτερικοῦ ἐτησίᾳ δολλάρια 50
Τιμὴ φύλλου δραχ. 100

Συνδρομὲς καὶ ἐμβάσματα
ἀποστέλλονται εἰς τὰ γραφεῖα:
Περιοδικὸν «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας»
Ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82 ΑΘΗΝΑΣ

Τὴν εὐθνήν τῶν ἀπόψεων τῶν ἐνυπογράφων
ἄρθρων φέρουν ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον οἱ συγγραφεῖς
τῶν καὶ ὄχι ἡ Διεύθυνσις τοῦ περιοδικοῦ.

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ:
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε. Τηλ.: 9217 513